

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

ยอดชาย ภูพานไร่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ ของ ร.ต.ท. ยอดชาย ภูพานไร่ แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา เจริญศิริ) (ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ จีระสมบัติ) (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยูภาส) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัจญา เคนาภูมิ) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยูภาส) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ติเมืองซ้าย)
คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ เดือน..... พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

ผู้วิจัย : ยอดชาย ภูพานไร่

ปริญญา : รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กักดี โพธิ์สิงห์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยูภาส อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัณญา เคนาภูมิ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2559

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ 2) เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ 3) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และกิจกรรมยามว่าง 4) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 343 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีค่า 0.38 – 0.79 ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีค่า 0.52 – 0.71 ได้ค่าความเชื่อมั่นของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีค่า 0.95 ได้ค่าความเชื่อมั่นของพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีค่า 0.95 ได้ค่า IOC ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีค่าเท่ากับ 1.00 และได้ค่า IOC ของพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีค่าเท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที (Independent Sample t-test) และการทดสอบค่าเอฟ หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (F - test / One-way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.12$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายปัจจัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกปัจจัย โดยเรียงลำดับปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ($\bar{X} = 1.19$) ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน ($\bar{X} = 1.18$) ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ($\bar{X} = 1.10$) ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ($\bar{X} = 1.09$) ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ($\bar{X} = 1.08$) และปัจจัยเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศ ($\bar{X} = 1.07$)

2. ระดับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.08$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 เคยเห็นเพื่อน เสพยาและหรือค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.30$) ข้อ 2 เคยทดลองเสพยาเสพติด ($\bar{X} = 1.10$) และข้อ 7 เคยคบค้าสมาคมกับผู้เสพยาหรือค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.07$)

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และกิจกรรมยามว่าง พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษา และกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ข้อเสนอการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยเรียงลำดับความถี่สูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียน ไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด นักเรียน ไม่ควรคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด และนักเรียน ไม่ควรอยากรู้ อยากรทดลอง ในการเสพยาเสพติดให้โทษ

Result of the findings were as follows:

1. The opinion level about factors effected to behavior interfere with narcotic of secondary school in the area of huai mek district, kalasin province overall were at much low level ($\bar{X} = 1.12$). Considering each factors found overall much low level. Ranging from the highest to the lowest levels ; namely, Community factor ($\bar{X} = 1.19$), Friend factor ($\bar{X} = 1.18$), School factor ($\bar{X} = 1.10$), family factor ($\bar{X} = 1.09$), Myself factor ($\bar{X} = 1.08$), Information technology factor ($\bar{X} = 1.07$).

2. Behavior interfere with narcotic of secondary school in the area of huai mek district, kalasin province overall were at much low level ($\bar{X} = 1.08$). Considering each item found overall much low item. Ranging from the three highest item ; namely, Number one : I saw my friend to use narcotic or narcotic vendor ($\bar{X} = 1.30$), Number two : I used narcotic ($\bar{X} = 1.10$), Number seven : I associated with addict narcotic person or narcotic vendor ($\bar{X} = 1.07$).

3. Opinion about factors effected to behavior interfere with narcotic of secondary school in the area of huai mek district, kalasin province select by sex, age, free time activity found that : Student whose have select by education and free time activity were different. Their opinion were overall indifferent. But student whose has select by sex were different. Their opinion were overall different. Significant = .05.

4. The suggestion about narcotic prevention of secondary school in the area of huai mek district, kalasin province. Ranging from the three first range highest levels ; namely, The student should not be interfere with narcotic. The student should not be associate with narcotic friend. The student should not use narcotic.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภักดี โพธิ์สิงห์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาส อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมและ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตัณญา เคนาภูมิ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา และแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ตลอดทั้งตำรา ผลงาน และเอกสารวิชาการ ของทุกท่าน ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษา ก่อให้เกิดแนวคิดอันมีคุณค่าต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ เสนอแนะ ปรับปรุง ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ตั้งแต่ต้นจนเสร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ครั้งนี้ด้วยดีเสมอมา และขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถาม ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับทุกท่านที่สละเวลาในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัวทุกคน ที่คอยเป็นกำลังใจ ช่วยเหลือ และเป็นแรงสนับสนุนที่สำคัญยิ่ง ต่อการวิจัยให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ ในการวิจัยครั้งนี้

ยอดชาย ภูพานไร่

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
ABSTRACT.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	9
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
ประวัติและความเป็นมาของยาเสพติด.....	10
ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม.....	20
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม.....	23
พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	45

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	51
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	72
สรุปผลการวิจัย.....	72
อภิปรายผลการวิจัย.....	76
ข้อเสนอแนะ.....	81
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	93
ภาคผนวก ข คำอำนาจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	99
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์ และแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ.....	104
ประวัติผู้วิจัย	108

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนในเขตอำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์..... 47
2	ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์..... 54
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้าน 56
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอ ห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง 57
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอ ห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว 58
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน..... 59
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอ ห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา..... 60
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน 61
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับสารสนเทศ..... 62

ตารางที่	หน้า
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์..... 63
12	ผลการเปรียบเทียบ นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน..... 66
11	ผลการเปรียบเทียบ นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน 64
12	ผลการเปรียบเทียบ นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน 66
13	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน จำแนกตามระดับการศึกษา.... 67
14	ผลการเปรียบเทียบ นักเรียนที่มีกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน..... 68
15	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน จำแนกตามกิจกรรมยามว่าง... 69
16	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์..... 70

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดการวิจัย	45
---	--------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

“ ยาเสพติด เป็นภัยต่อชีวิต เป็นพิษต่อสังคม ” สโลแกนนี้คนไทยทุกคนคงจะคุ้นเคยกันเป็นอย่างดีปัญหา ยาเสพติดนับว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่ทั่วโลกให้ความสำคัญ ทุกประเทศต่างตระหนักถึงผลกระทบจากปัญหา ยาเสพติดที่ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อมวลมนุษยชาติ ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงได้พยายามร่วมมือกันต่อต้านและยับยั้งการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยองค์การสหประชาชาติได้ประกาศและกำหนดให้วันที่ 26 มิถุนายนของทุกปีเป็น “ วันต่อต้านยาเสพติดโลก ” เพื่อให้ทุกประเทศได้ตระหนักถึงพิษภัยและโทษของยาเสพติด (กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. 2557 : 1) และจากรายงานสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดโลก ประจำปี 2557 ของสำนักงานยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nation Office on Drugs and Crime : UNODC) ระบุว่า สถานการณ์การผลิต การลักลอบค้า ยาเสพติดหรือการเสพยาเสพติดเกือบทุกประเทศอยู่ในเกณฑ์คงที่ ปัจจุบันมีผู้เสพยาเสพติดประมาณ 200 ล้านคนหรือคิดเป็นร้อยละ 5 ของประชากรโลก ขณะที่อีกประมาณ 25 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ของประชากรโลกเป็นกลุ่มผู้ติดยาเสพติด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2557 : 153)

จากการวิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติด ทั้งภายในและภายนอกประเทศในปี พ.ศ. 2557 ปีที่ผ่านมา พบว่า แนวโน้มของสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดภาพรวมของประเทศไทยในปัจจุบันมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสิ่งบอกรหัสหรือตัวบ่งชี้ที่สำคัญดังนี้ 1) สถานการณ์การลักลอบนำเข้า ยาเสพติด พื้นที่นำเข้าหลักยังคงเป็นพื้นที่ชายแดนภาคเหนือ โดยเฉพาะด้านจังหวัดเชียงราย และจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับแหล่งเก็บพักยาของกลุ่มผู้ผลิต และเป็นเขตอิทธิพลของชนกลุ่มน้อยในประเทศเพื่อนบ้าน โดยกลุ่มนักค้าบางกลุ่มได้มีการเปลี่ยนเส้นทางนำมาเข้าในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการนำเข้าที่ทำอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยปริมาณ

ยาเสพติดที่มีการลักลอบนำเข้าประเทศได้แก่ ยาบ้า ไอซ์ โคลเคน และเคตามีน และจากข้อมูลจับกุมการลักลอบนำเข้ายาเสพติดคดีรายสำคัญ พบว่าทั้งจำนวนคดีและปริมาณยาเสพติดยังคงมีปริมาณการลักลอบนำเข้าที่สูงขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2556 สามารถจับกุมได้ 315 คดี เพิ่มขึ้นเป็น 339 คดี ในปี พ.ศ. 2557 ปริมาณของกลางที่ยึดได้เพิ่มขึ้น ได้แก่ กัญชา 16,285.40 กิโลกรัม (จากเดิม 15,605.06 กิโลกรัมในปี พ.ศ. 2556) เคตามีนผง 21,440 กิโลกรัม (จากเดิม 4,790 กิโลกรัม) ฝิ่น 500 กิโลกรัม (จากเดิม 150 กิโลกรัม) ส่วนปริมาณของกลางที่ลดลงได้แก่ ยาบ้า 61.65 ล้านเม็ด (จากเดิม 61.85 ล้านเม็ด) เฮโรอีน 114.36 กิโลกรัม (จากเดิม 283.57 กิโลกรัม) ไอซ์ 372.68 กิโลกรัม (จากเดิม 933.54 กิโลกรัม) โคลเคน 29.62 กิโลกรัม (จากเดิม 32.78 กิโลกรัม) พืชกระท่อม 35 กิโลกรัม (จากเดิม 696 กิโลกรัม) ยางกัญชา 5 กิโลกรัม (จากเดิม 12 กิโลกรัม) ส่วนกัญชาผง 1.5 กิโลกรัม เคตามีน 5 ขวด กระท่อมผง 80 กิโลกรัม ยาแก้หวัดที่มีส่วนผสมของซูโดอีเฟดรีน 299,850 เม็ด อีเฟดรีน 2.7 กิโลกรัม อัลปราโซแลม 873,360 เม็ด และลอร่าซีแพม 56,200 เม็ด 2) สถานการณ์การค้ายาเสพติด พบว่า กลุ่มนักค้ารายใหญ่ยังคงมีบทบาทในการบงการ การค้าอย่างต่อเนื่อง โดยมีกลุ่มผู้ล่าเหยื่อสำคัญ ได้แก่ มัง มูเซอ ลีซอ และอาฮา โดยเฉพาะกลุ่มมังที่มีเครือข่ายใหญ่ครอบคลุมในพื้นที่ภาคเหนือ รวมถึงกลุ่มนักโทษรายสำคัญในเรือนจำ และเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งถือเป็นตัวจักรสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัญหาเสพติด 3) กลุ่มนักค้าที่ถูกจับกุมครั้งแรกหรือรายใหม่ ยังคงมีสัดส่วนไม่เปลี่ยนแปลง (ประมาณ 70%) ซึ่งบางส่วนเดิมเป็นผู้เสพยาที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่ถูกจับแล้ว ฟื้นโทษออกมา จึงผันตัวเองมาเป็นนักค้ารายย่อยหรือผู้ล่าเหยื่อ สำหรับกลุ่มนักค้ารายเก่า เป็นรายสำคัญ กลุ่มนักค้าที่ถูกจับกุมได้รับการประกันตัว (ปล่อยตัวชั่วคราว) พักการลงโทษ ได้หวนกลับมาเคลื่อนไหวและมีพฤติกรรมกระทำผิดซ้ำอีก และหากดูที่สัดส่วนของการจับกุม คดียาเสพติดรายสำคัญที่สามารถยึดของกลางยาบ้าตั้งแต่ 100,000 เม็ดจะมีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของผู้ค้ายาเสพติดที่ยังคงสามารถหายาเสพติดเข้ามาจำหน่ายในประเทศได้อย่างไม่มีขีดจำกัด 4) พบการบงการการค้ายาเสพติดจากเรือนจำอย่างต่อเนื่อง และมีการขยายตัวจากเดิมที่มีจำกัดอยู่เพียงเรือนจำกลาง บางขวาง เรือนจำคลองเปรม และเรือนจำกลางเขาดินไปยังเรือนจำกลางจังหวัด และเรือนจำจังหวัดในหลายพื้นที่ รวมทั้งเริ่มพบว่ามี การจับกุมแหล่งผลิตยาเสพติดในประเทศทั้ง ไอซ์ และยาบ้า โดยมีกลุ่มนักค้ารายสำคัญที่เคยหลบหนีการจับกุม หรือนักค้ารายกลางที่ถูกจับกุมในช่วงของการประกาศสงครามกับยาเสพติด ในปี 2546 ที่พื้นที่โทษและกลับมาเคลื่อนไหวทำการผลิตและค้ายาเสพติดอีกครั้ง โดยมีนักค้ารายสำคัญที่ถูกขังในเรือนจำเป็นผู้ติดต่อสั่งการหรือบงการ 5) ยังคงมีนักค้าต่างชาติเข้ามา

เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากกว่า 49 สัญชาติ โดยเฉพาะกลุ่มนักค้า 3 สัญชาติ ที่เป็นประเทศเพื่อนบ้านติดกับประเทศไทย โดยมีสัดส่วนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการค้ายาเสพติดมากที่สุดในกลุ่มนักค้าชาวต่างประเทศทั้งหมด นอกจากนี้ยังควรเฝ้าระวังกลุ่มเครือข่ายการค้าชาวอิหร่าน ชาวปากีสถาน ชาวแอฟริกันตะวันตก ชาวอินเดีย ชาวเนปาล และกลุ่มนักค้าในประเทศแถบเอเชีย ที่มีแนวโน้มเข้ามามีบทบาทลักลอบค้ายาเสพติด และลำเลียงยาเสพติดเข้ามา และส่งต่อไปยังประเทศที่สามเพิ่ม มากขึ้น 6) สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด กลุ่มผู้เกี่ยวข้องรายใหม่ยังคงมีสัดส่วนที่สูงทั้งในกลุ่มผู้ค้าและกลุ่มผู้เสพ โดยเยาวชนอายุ 15-24 ปี ยังคงเป็นกลุ่มหลักที่เข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งพบทั้งที่อยู่ในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา สำหรับกลุ่มนักเรียนพบว่าระดับชั้นประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกลุ่มที่มีโอกาสเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ตัวยาที่แพร่ระบาด ยาบ้ายังคงมีส่วนแบ่งทางการตลาดที่สูงกว่าตัวยาอื่นอย่างชัดเจน ในขณะที่ยาไอซ์กลุ่มนักค้ายังคงใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเดิม ๆ เพื่อที่จะสร้างความต้องการในตลาดเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังปรากฏข่าวสารการนำยาทางการแพทย์ไปใช้ในทางที่ผิดในกลุ่มนักเรียนอย่างแพร่หลาย กลุ่มเสี่ยงที่สำคัญที่ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ได้แก่ กลุ่มที่ชอบมั่วสุมในร้านเกมส์ ร้านอินเทอร์เน็ต กลุ่มที่มีการใช้ยาเสพติดเป็นครั้งคราว และกลุ่มรถซิ่ง รวมถึงพื้นที่เสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ สถานบันเทิง สถานบริการ หอพักและร้านเกมส์ 7) ตัวยาเสพติดที่สำคัญที่ต้องเฝ้าระวังด้านการค้า และการแพร่ระบาดอย่างใกล้ชิด นอกจากยาบ้าแล้ว ยังมีกัญชา ยาเสพติดในกลุ่ม Club Drugs โดยเฉพาะไอซ์ โคลเคน เคตามีน รวมทั้งพืชกระท่อม และสิ่งอื่นอีกด้วย 8) ข้อมูลจากระบบรายงาน ระบบติดตาม และเฝ้าระวังปัญหาเสพติด (บสต.) และจากรายงานการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน พบว่า การเพิ่มจำนวนผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติดให้เข้ามารับการบำบัดรักษาโดยระบบสมัครใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยใช้กระบวนการชุมชน-สังคมนั้น สัดส่วนที่ปรากฏและที่มีการเปลี่ยนแปลงในแต่ละปียังคงไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่ทางรัฐบาลได้คาดหวังไว้ ซึ่งรวมถึงการกลับมาติดยาเสพติดซ้ำอีก อันเป็นผลมาจากความไม่มีประสิทธิภาพของการติดตามช่วยเหลือดูแลภายหลังที่ผ่านการบำบัดรักษาแล้วด้วย 9) จากข้อมูลอายุของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาพบว่า กลุ่มอายุน้อยมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มอายุ 15-19 ปี โดยในปี 2552 ปรากฏว่ากลุ่มอายุ 15-19 ปีจะเป็นกลุ่มหลักของผู้เข้ารับการบำบัดรักษาแทนกลุ่มอายุ 20-29 ปี เดิม ซึ่งสามารถชี้ให้เห็นว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากขึ้น 10) เด็กและเยาวชนที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จะมีทั้งที่อยู่ในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา โดยมีกลุ่มนักเรียน นักศึกษาที่เข้ามารับการบำบัดรักษาอย่างต่อเนื่อง และมี

แนวโน้มค่อยเพิ่มขึ้น กลุ่มที่ควรต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด คือ กลุ่มนักเรียนในระดับชั้น ประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นกลุ่มหลักและมีสัดส่วนแนวโน้มเพิ่มขึ้นสูง เมื่อเทียบกับทุกระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2557 : 13-14)

จากผลวิเคราะห์สถานการณ์และแนวโน้มยาเสพติดในประเทศ สะท้อนอย่างชัดเจนว่า การแพร่ระบาดของยาเสพติด ที่ยังคงมีอยู่ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติ สภาพปัญหาเหล่านี้ได้กระตุ้นให้เกิดความตื่นตัว หลายฝ่ายในการปกป้องกันลูกหลานให้ ห่างไกลจากยาเสพติด โดยสังเกตจากมีโครงการสร้างสรรค์เกิดขึ้นมากมาย เช่น โครงการ To Be Number One โครงการชมรมหัวใจไร้สาร โครงการโรงเรียนสีขาว เป็นต้น โครงการเหล่านี้นับเป็นโครงการที่ดีและเป็นประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2554 : 21) ถึงแม้ว่าจะมีการดำเนินการปราบปรามยาเสพติดขึ้น เต็มขนาด อย่างต่อเนื่องตลอดมา แต่ก็ยังพบว่า ปัญหายาเสพติดก็ยังคงมีการแพร่ระบาดอยู่ในกลุ่ม เยาวชน นักเรียน นักศึกษาตลอดมา ปัญหายาเสพติดเป็นเรื่องซับซ้อนและมีการเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นชนิดของยาเสพติด ลักษณะการใช้กลุ่มประชากรผู้ใช้ ทำให้ยากต่อการจัดการให้หมดสิ้นไปอย่างถาวร โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนในช่วงอายุ 15-24 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรหลักที่ยังคงมีปัญหายาเสพติดมีความเปราะบาง มีความเสี่ยงต่อการใช้ ชีวิตในสังคม ตลอดจนพฤติกรรมของเยาวชนในการดำเนินชีวิตล้วนเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญ เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเที่ยวสถานบันเทิง เล่นการพนัน ใช้จ่าย ฟุ่มเฟือย มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การรวมกลุ่มเป็นแก๊งก่อวาท ทะเลาะวิวาท ซึ่งล้วนเป็น พฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนที่อาจนำไปสู่การใช้ยาเสพติดและติดยาเสพติดในที่สุด หากปล่อย ให้เยาวชน มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับขบวนการส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศทั้งปัจจุบันและอนาคต อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (กมล รอดคล้าย. 2551 : 15) และอายุของผู้เข้าบำบัดรักษาในกลุ่มอายุน้อย มี สัดส่วนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มอายุ 15-19 ปี ซึ่งให้เห็นว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนมีแนวโน้มเข้าไป เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น (กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน. 2557 : 2) อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นอำเภอขนาดกลาง มีเนื้อที่ 291.01 ตารางกิโลเมตร แบ่ง พื้นที่การปกครองออกเป็น 9 ตำบล 84 หมู่บ้าน มีจำนวนประชากร 50,582 คน มีโรงพยาบาล ชุมชน 1 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชน 8 แห่ง มีโรงเรียนขยายโอกาสแห่ง โรงเรียน มัธยมศึกษา 4 แห่ง (ที่ว่าการอำเภอห้วยเม็ก. 2558 : 1)

ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด อำเภอห้วยเม็ก ได้สรุปผลการดำเนินการป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ ประจำปี 2557 ผลสรุปว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก ถือว่าอยู่ในระดับเบาบาง ไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิต และความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งจะเห็นได้จากการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดของรัฐบาล ของศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอห้วยเม็ก ในการจัดตั้งวิทยากรกระบวนการชุดปฏิบัติการประจำตำบล ลงพื้นที่ดำเนินการประชุมประชาคมเพื่อค้นหาผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (Re-x-ray) ในทุกหมู่บ้าน ผลการดำเนินการมีผู้เสพ จำนวน 97 คน ผู้ค้า 14 คน ไม่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และการดำเนินการป้องกันปัญหาเสพติด ได้ดำเนินการจัดตั้งเวรยามประจำหมู่บ้าน และจัดตั้งผู้ประสานพลังแผ่นดินตำบลประรด ดำเนินการตรวจสอบ ดูแลสถานภาพหมู่บ้าน ไม่ให้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดเข้าไปในหมู่บ้านเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติด ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนทุกแห่งในการจับกุมผู้ค้า ส่วนใหญ่เป็นผู้ค้ารายย่อย และอยู่นอกพื้นที่อำเภอห้วยเม็กเป็นส่วนใหญ่ (ศพส.อำเภอห้วยเม็ก. 2557 : 1)

ระหว่างปี พ.ศ. 2554 - 2557 เด็กเยาวชนในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก มีพฤติกรรมเกี่ยวกับยาเสพติด ตั้งแต่ประเภทเสพยาเสพติด มีไว้ในครอบครอง และจำหน่าย ถึงแม้สถิติจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงไม่สูงมาก แต่พฤติกรรมที่แสดงออกถือว่ารุนแรงมากถึงขั้นจำหน่ายเสพยาเสพติด โดยเด็กและเยาวชน มียาเสพติดไว้ในครอบครองและจำหน่าย ประเภท 1 ได้แก่ ยาบ้า กัญชา สารระเหย รวมทั้งสิ้น 104 คดี แยกได้ดังนี้คือ คดีเสพยาเสพติดจำนวน 56 คดี คดีครอบครองยาเสพติดจำนวน 34 คดี และคดีจำหน่ายยาเสพติดจำนวน 14 คดี (สถานีตำรวจภูธรห้วยเม็ก. 2557 : 1)

สรุปว่า สถานการณ์ปัญหาเสพติดที่เกิดการแพร่ระบาดในปัจจุบันนี้ มีแนวโน้มจะไม่สูงมากนัก แต่พฤติกรรมที่แสดงออกถือว่ารุนแรงมากถึงขั้นจำหน่าย เสพยาเสพติด ในกลุ่มเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ ปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นหลากหลายรูปแบบมีความซับซ้อนแปรเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว และภายใต้สภาพแวดล้อม ที่เต็มไปด้วยปัจจัยเสี่ยงและพื้นที่เสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเช่น ปัจจุบันนี้ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นทีมวิทยากรระดับอำเภอ โดยภารกิจหลักประกอบด้วยหน้าที่ ที่ได้รับการแต่งตั้งและมอบหมาย ได้มีโอกาสไปสัมผัสใกล้ชิดกับประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่ โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงมาก

ต่อการที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในสถานศึกษาพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อให้ได้สารสนเทศในภาพรวม และจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปสู่การเสนอแนะแนวทางในการกำหนดนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ ตลอดจนพัฒนารูปแบบการป้องกันพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของเด็กและเยาวชน สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับมีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และกิจกรรมยามว่าง
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก
2. ระดับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก
3. นักเรียนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 ระดับการศึกษา

1.1.3 กิจกรรมยามว่าง

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 14 แห่ง

3. ประชากร

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาจากสถานศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 14 แห่ง จำนวน 2,388 คน ซึ่งนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น ชอบโดดเรียน/ ชอบเที่ยว / ชอบเที่ยวกลางคืน / ว่ายากสอนยาก / เกเร ฯลฯ ทั้งนี้ต้องอาศัย ข้อมูลจากอาจารย์ที่ปรึกษา ประจำชั้นเรียน ทำหรือฐานในการคำนวณ ขนาดตัวอย่างจะใช้จำนวนนักเรียน ทั้งหมดเป็นฐานคิด (สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. 2557 : 1-10)

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาจากสถานศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยการคำนวณตามสูตรของ ทาโรยามาเน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 343 คน (Yamane. 1973 : 727)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน กรกฎาคม – กันยายน พ.ศ. 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หมายถึง พฤติกรรมใดๆ ที่แสดงออกว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น สนับสนุน ช่วยเหลือ จัดหา ให้เงิน รับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดหรือคบค้าสมาคมหรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม หมายถึง สิ่งที่เป็นมูลเหตุหรือสิ่งจูงใจหรือสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ประกอบด้วย ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศ

ยาเสพติด หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติหรือจากสังเคราะห์เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายจะมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจโดยลักษณะสำคัญ เช่น มีความต้องการเพิ่มขนาดยา เพิ่มการเสพมีความต้องการเสพยาทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง ทำให้สุขภาพทรุดโทรมมีโรคแทรกซ้อนและทำให้เกิดอาการทางโรคประสาทจิตใจไม่ปกติ

บุคคลในสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรในสังกัดสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 14 แห่ง ประกอบด้วย ครู อาจารย์ นักการภารโรง รวมถึงบุคลากรด้านการศึกษาอื่น ๆ

บุคคลในชุมชน หมายถึง ประชาชนในชุมชน หมู่บ้านที่นักเรียนพักอาศัยอยู่ในปัจจุบัน

6. นักเรียนระดับมัธยมศึกษา หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-3) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6) ที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่ทำการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

ระดับชั้นที่กำลังศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาที่นักเรียนกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยกำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน

กิจกรรมยามว่าง หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยชื่นชอบ มีความเต็มใจ ตั้งใจ หรือสมัครใจที่จะทำ และเมื่อทำแล้วก่อให้เกิดความสุข สนุกสนาน สบายใจ ฟังพอใจ

สถานภาพของบิดามารดา หมายถึง สถานภาพการสมรสของบิดามารดา ของนักเรียนกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เช่น สถานภาพสมรส อยู่ร่วมกัน หรือหย่าร้าง/แยกกันอยู่ เป็นต้น

อาชีพของบิดามารดา หมายถึง อาชีพของบิดามารดา ของนักเรียนกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ บิดามารดาประกอบอาชีพใด เช่น รับราชการค้าขาย หรือเกษตรกรรม เป็นต้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้รับ สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลทางเลือกในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดของสถานศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้คือ

1. ประวัติและความเป็นมาของยาเสพติด
2. ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด
3. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม
5. พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดการวิจัย

ประวัติและความเป็นมาของยาเสพติด

การใช้สารเสพติดเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายมานานที่รู้จักกันมาแต่ก่อนคือ “ฝิ่น” ชาวเมโสโปเตเมียรู้จักใช้ฝิ่นและปลูกฝิ่นจำหน่ายมาตั้งแต่ 5,000 ปีก่อนคริสตกาล โดยเรียกสารที่เป็นน้ำเกิดจากฝิ่นว่า “น้ำทิพย์” ต่อมาชาวกรีกนำมาตั้งชื่อว่า “OPIUM” หมายถึง น้ำผลไม้ จนเมื่อประมาณศตวรรษที่ 10 ชาวอาหรับได้นำ มาขายในประเทศจีน และมีการใช้กันอย่างแพร่หลายประเทศไทยรู้จักใช้ฝิ่นตั้งแต่สมัยสุโขทัยตอนต้น ประมาณปี พ.ศ. 1925 และมีหลักฐานปรากฏแน่ชัดเมื่อพระเจ้าอู่ทองได้ตราเป็นกฎหมายลักษณะโจร พ.ศ. 1903 บัญญัติลงโทษผู้เสพฝิ่นหรือมีไว้ครอบครองขายหรือมีไว้เพื่อจำหน่าย ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ในรัชกาลที่ 3 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว มีคนจีนเข้ามาค้าขายกับประเทศไทยมากขึ้น ทำให้มีการนำฝิ่นและผู้ที่ติดฝิ่นเข้ามาในเมืองไทย จนเป็นเหตุให้มีการติดฝิ่นระบาดมากขึ้นพระองค์จึงได้มีบัญชาให้มีการปราบปรามอย่างเข้มงวดกวัดขันในปี พ.ศ. 2382 ทำให้การค้าฝิ่นและสิ่งผิดกฎหมายอื่น ๆ ไปอยู่ในกลุ่มของอั้งยี่ ในเขตกรุงเทพมหานคร และตามหัวเมืองชายทะเล จนก่อให้เกิดความวุ่นวายจากการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มอั้งยี่

ต่าง ๆ จนต้องใช้ทหารเข้าปราบปราม (นวลจันทร์ ทศนชัยกุล. 2540 : 53)

ในสมัยรัชกาลที่ 4 รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเห็นว่าการปราบปรามไม่สามารถขจัดปัญหาการสูบและขายฝิ่นได้และก่อให้เกิดความยุ่งยาก จึงทรงเปลี่ยนนโยบายยอมให้คนจีนเสพและขายฝิ่นได้ตามกฎหมาย แต่ต้องเสียภาษีให้แก่ประเทศไทย ปรากฏว่า ภาษีฝิ่นทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และได้มีการพยายามห้ามคนไทยไม่ให้เสพฝิ่นแต่ก็ไม่ได้ผลเต็มที่ ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว สภาพของการค้าฝิ่นยังคงเป็นอยู่เช่นเดิม คือมีผู้คนจำนวนมากไม่น้อยลงที่เสพและติดฝิ่นที่มีขายตามโรงยาฝิ่น โดยถูกต้องตามกฎหมายและภาษีฝิ่นก็ยังเป็นรายได้ใหญ่ของประเทศ ทรงดำริที่จะแก้ภาษีฝิ่นที่จะทำให้มีการสูบฝิ่นน้อยลงจนสามารถเลิกได้ในที่สุด และทรงยอมให้รัฐ ๑ ขาดรายได้จากภาษีฝิ่น เมื่อไม่มีผู้สูบฝิ่นความพยายามนี้ไม่เป็นผลสำเร็จในรัชสมัยของพระองค์ แต่จากความพยายามนี้ปริมาณเงินรายได้จากภาษีฝิ่นก็ลดลงเรื่อย ๆ จนถึงสิ้นสุดเมื่อปี 2502 ทั้งนี้ ด้วยมาตรการควบคุมต่าง ๆ และรายได้ซึ่งเคยที่รัฐได้จากภาษีอากรยาสูบแทน ใน พ.ศ. 2501 คณะปฏิวัติซึ่งปกครองประเทศไทยอยู่ในขณะนั้นได้พิจารณาเห็นว่าการเสพฝิ่นเป็นที่รังเกียจในวงการสังคมและเป็นอันตรายแก่สุขภาพและอนามัยอย่างร้ายแรง ประเทศต่าง ๆ ได้พยายามเลิกการเสพฝิ่นโดยเด็ดขาดแล้ว จึงเห็นเป็นการสมควรให้เลิกการเสพฝิ่นและจำหน่ายฝิ่นในประเทศไทย จึงมีประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 37 ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2501 ให้เลิกการเสพฝิ่นและจำหน่ายทั่วราชอาณาจักร และกำหนดดำเนินการให้เสร็จสิ้นเด็ดขาดภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2502 โดยกำหนดการตามลำดับดังนี้ (วิชัย โปษยะจินดา. 2545 : 30-31)

1. ประกาศให้ผู้เสพฝิ่นขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เสพฝิ่นภายใน วันที่ 31 ธันวาคม 2501
2. ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2502 ห้ามมิให้ร้านฝิ่นจำหน่ายฝิ่นแก่ผู้ที่ไม่มีใบอนุญาตให้สูบฝิ่น
3. ยุบเลิกร้านจำหน่ายฝิ่นภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2502
4. ให้กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย ร่วมกันจัดตั้งสถานพยาบาล และพักฟื้นผู้อดฝิ่น
5. ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2502 ผู้กระทำผิดฐานเสพฝิ่นหรือมูลฝิ่น นอกจากจะต้องรับโทษตามกฎหมายแล้วยังต้องถูกส่งไปรับการรักษา ณ สถานพยาบาลและพักฟื้นผู้อดฝิ่นไม่เกิน 90 วันอีกด้วย

ผลการดำเนินการปรากฏว่ามีผู้ติดฝิ่นที่ขึ้นทะเบียนทั้งสิ้น 70,985 คนเป็นชาย 69,961 คน หญิง 1,024 คน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2502 ทางราชการได้ระดมตำรวจตรวจตราตามร้านฝิ่นทั่วราชอาณาจักรเพื่อมิให้ผู้ที่ไม่มียาอนุญาตเข้าเสพฝิ่นในร้านค้าฝิ่น และมีให้ร้านค้าฝิ่นขายฝิ่นให้แก่ผู้ที่ไม่มียาอนุญาตในวันที่ 30 มิถุนายน 2502 เป็นวันสุดท้ายของการเสพฝิ่น และการจำหน่ายฝิ่น เจ้าพนักงานสรรพสามิตพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้าควบคุมร้านฝิ่นทุกแห่ง โดยเจ้าพนักงาน สรรพสามิตได้ตรวจรับฝิ่น ที่เหลือและกล่องสูบฝิ่นทั้งหมดจากร้านจำหน่ายฝิ่นและเมื่อเวลา 01.00 น. ของวันที่ 1 กรกฎาคม 2502 กระทรวงมหาดไทย ร่วมกับกระทรวงการคลังได้จัดการทำลายกล่องสูบฝิ่น ซึ่งรวบรวมจากร้านฝิ่นในจังหวัดพระนคร ธนบุรี โดยเผาไฟที่ท้องสนามหลวงมี จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ หัวหน้าคณะปฏิวัติเป็นประธานและควบคุมการเผาทำลายเอง นอกจากนี้ยังได้แก้ไขกฎหมายว่าด้วยฝิ่น เพิ่มโทษ ผู้ละเมิดให้สูงขึ้น ซึ่งได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2502 เป็นต้นมา

จากประวัติข้างต้นเป็นอันว่านับแต่รุ่งอรุณของวันที่ 1 กรกฎาคม 2502 การเสพ และจำหน่ายฝิ่นในประเทศไทยก็เป็นสิ่งผิดกฎหมาย นอกจากรัฐบาลจะได้จัดให้ผู้ติดฝิ่นเข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูแล้ว ปรากฏว่า การปราบปรามก็ได้กระทำอย่างเด็ดขาดยิ่งขึ้น มีการประหารชีวิตผู้ผลิตและค้ายาเสพติด แต่ปัญหาเสพฝิ่นไม่ได้ลดลงเพียงแต่การซื้อขายมีการดำเนินการซ่อนเร้น และมีวิธีการที่ลึกลับซึ่งแยบยลยิ่งขึ้น นอกจากนี้ตัวยาสเสพติดได้เปลี่ยนรูปไปเป็นเฮโรอินซึ่งผลิตด้วยการเปลี่ยนตัวยาสสำคัญในฝิ่น คือ มอร์ฟีน ด้วยวิธีทางเคมีเป็นยาเสพติดที่มีฤทธิ์ร้ายแรงกว่าฝิ่นก็กลับมาระบาดในเมืองไทย พบครั้งแรกราวเดือนกันยายน พ.ศ.2502 เฮโรอินได้ระบาดในหมู่ติดฝิ่นอยู่เดิม เพราะสูบได้ง่ายใช้เผาในกระดวยตะกั่ว แล้วสูดไอ ไม่ต้องมีกล่องฝิ่นและไม่มีกลิ่นเวลาสูบ การหลบหนีกฎหมายก็ทำได้ง่ายกว่าการสูบฝิ่น ปัจจุบัน ปัญหาเสพฝิ่นที่ปรากฏอยู่ในหมู่คนไทยมีรูปแบบต่าง ๆ กันและลักษณะปัญหาแตกต่างกันออกไป ชาวไทยภูเขาที่อาศัยอยู่ในภาคเหนือของประเทศไทยส่วนหนึ่งมีอาชีพหลักในการปลูกฝิ่น และมีจำนวนไม่น้อยที่สูบและติดฝิ่นด้วย ในหมู่ชาวไทยในชนบทพื้นราบก็มีการสูบฝิ่น ใช้ใบกระท่อม กัญชา ยาม้าหรือยาขยันและยาแก้ปวดอยู่อย่างแพร่หลาย ปัญหาร้ายแรงตามมาคือ การแพร่ระบาดของการติดยาเสพติด หลายชนิดปนกันอยู่ในขณะนี้ทั้งในต่างจังหวัดและในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะยาม้าหรือยาบ้า ได้แพร่ระบาดเข้าไปแทบทุกชุมชนและหมู่บ้าน ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาใหญ่ในขณะนี้ที่ทุกคนต้องร่วมมือกันแก้ไขต่อไป

ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและตำราต่าง ๆ เกี่ยวกับยาเสพติด ได้มีผู้ให้คำนิยามหรือความหมายเกี่ยวกับยาเสพติดไว้มากมาย ดังนี้

1. ความหมายของยาเสพติด

อาภาศิริ สุวรรณานนท์ และคณะ (2550 : 1) ได้นิยามไว้ว่า ยาเสพติด หมายถึง ยาบ้า หรือแอมเฟตามีน ซึ่งเป็นสารสังเคราะห์ที่ทำให้ผู้เสพต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพอย่างรุนแรงตลอดเวลา ส่งผลต่อร่างกายและจิตใจผู้เสพ ทำให้สุขภาพทรุดโทรมลง

ปราณี สุทธิสุขนธ์และเกรียงศักดิ์ ซื่อเลื่อม (2551 : 114) ได้นิยามไว้ว่า ยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 (ฉบับที่ 2 พ.ศ.2528 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2530) หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุนิติใดรวมถึงพืชหรือส่วนของพืชที่ให้ผลเป็นยาเสพติดให้โทษ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะด้วยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ หรือมีความต้องการเสพอย่างรุนแรงตลอดเวลา ซึ่งมีฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง ได้แก่ สมองและไขสันหลัง ยาเสพติดอาจมีฤทธิ์กดประสาท มีฤทธิ์กระตุ้นประสาท และมีฤทธิ์หลอนประสาท หรือออกฤทธิ์ผสมผสานกันก็ได้ ฤทธิ์ต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ผู้ที่เสพติดต่อกันเป็นเวลานานต้องเพิ่มขนาดมากขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้สุขภาพทางกายของผู้เสพเสื่อมโทรมลงอย่างมาก และเมื่อถึงเวลาอยากเสพแล้วไม่ได้เสพจะมีความผิดปกติรุนแรงจนยากที่จะควบคุมได้

บ้านจอมยุทธ (2552) อธิบายความหมายของยาเสพติดว่า หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวันหรือวันละหลาย ๆ ครั้ง ลักษณะสำคัญของสารเสพติดจะทำให้เกิดอาการและอาการแสดงต่อผู้เสพดังนี้

1. เกิดอาการคือยา หรือด้านยาและเมื่อติดแล้วต้องการใช้สารนั้นในปริมาณมากขึ้น
2. เกิดอาการขาดยา ถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้
3. มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา

4. สุขภาพร่างกายทรุดโทรม เกิดโทษต่อตนเอง ครอบครัว ผู้อื่นตลอดจนสังคม และประเทศชาติ

สถิติฯ สังกัประไพ (2553 : 11) ได้สรุปความหมายของยาเสพติดว่า หมายถึง สารเคมีหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อบุคคลได้เสพ หรือได้รับเข้าไปในร่างกายซ้ำ ๆ กันแล้วไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ เป็นระยะ ๆ หรือนาน ๆ ติดต่อกันก็ตามจะทำให้บุคคลนั้นตกอยู่ใต้อำนาจหรือเป็นทาสของสิ่งนั้น ทางด้านร่างกายและจิตใจ ต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้สุขภาพของผู้เสพเสื่อมโทรมลง และเมื่อถึงเวลาต่อการเสพยาจะมีอาการผิดปกติทั้งทางร่างกายและจิตใจ หรือเฉพาะทางด้านจิตใจเกิดขึ้นในผู้เสพนั้น

ศุภร ชินเกตุ (2553 : 16) สรุปว่า ยาเสพติด หมายถึง สารหรือวัตถุชนิดใด ๆ ก็ตาม อาจจะเป็นสารผลิตภัณฑ์ทางธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ซึ่งเมื่อเสพหรือรับประทาน ดม สูบ นิด หรือด้วยประการใด ๆ เป็นช่วงระยะเวลาติดต่อกันทำให้บุคคลนั้นตกอยู่ใต้อำนาจหรือเป็นทาสของสิ่งนั้น ทั้งทางร่างกายและจิตใจ หรือจิตใจเพียงอย่างเดียว ต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อย ๆ หรือทำให้สุขภาพของผู้เสพเสื่อมโทรมลงและมีอาการขาดยาเมื่อหยุดใช้จะทำให้เกิดผลร้ายต่อสุขภาพของผู้เสพ

พรรณวิภา บรรณเกียรติและคณะ (2554 : 15) สรุปว่า ยาเสพติด หมายถึง ยาสารเคมีหรือวัตถุใด ๆ ที่เข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะกิน ทา สูดดม หรือนิดเข้าสู่ร่างกายทางใดทางหนึ่ง ต่อเนื่องเป็นประจำแล้วส่งผลทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายจิตใจและสังคม

กานต์ชญญา แก้วดวง (2555 : 9) ให้ความหมายว่า ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้นเมื่อนำเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ดมควัน นิด หรือวิธีการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสพยาได้หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวันหรือวันละหลาย ๆ ครั้ง

โรงพยาบาลสะบาย้อย (2556) ให้ความหมายไว้ว่า ยาเสพติด หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าโดยจะกิน ดม สูบ นิด หรือด้วยประการใด ๆ แล้ว จะทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเรื่อย ๆ มีอาการอยากยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงและต่อเนื่องสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

สถานีตำรวจภูธรโพธิ์กลาง (2556) ให้ความหมายว่า ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือสารใดก็ตามซึ่งเมื่อบุคคลเสพหรือรับเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าโดยการนิด การสูบ การกิน การดม

หรือวิธีอื่นติดต่อกันเป็นเวลานาน หรือช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วก่อให้เกิดเรื้อรังซึ่งจะทำให้เกิดความเสื่อมโทรมขึ้นแก่บุคคลผู้เสพและแก่สังคมด้วย ทั้งจะต้องทำให้ผู้เสพแสดงออกซึ่งลักษณะดังนี้

1. ผู้เสพยาจะมีความต้องการอย่างแรงกล้าที่จะเสพยาชนิดนั้น ๆ ต่อเนื่องกันไป และต้องแสวงหายาชนิดนั้น ๆ มาเสพยาให้ได้ไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ ก็ตาม
2. ผู้เสพยาจะต้องเพิ่มปริมาณของยาที่เคยใช้ให้มากขึ้นทุกขณะ
3. ผู้เสพยาจะมีความปรารถนาอยากเสพยาชนิดนั้น ๆ อย่างรุนแรงระงับไม่ได้ คือ มีการติดและอยากยาทั้งทางร่างกายและจิตใจ

คำนิยามตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ ยาเสพติด หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2554 : 1)

องค์การสหประชาชาติ ให้ความหมายว่า ยาเสพติด หมายถึง สารใด ๆ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือได้จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ที่มีผลต่อจิตใจและระบบประสาท (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2554 : 1)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายว่า ยาเสพติด หมายถึง ยาหรือสารเคมีซึ่งเมื่อเสพหรือฉีดเข้าสู่ร่างกายติดต่อกันชั่วระยะเวลาหนึ่งก็จะติดก่อให้เกิดพิษเรื้อรังทำให้ร่างกายและจิตใจเสื่อมโทรม เช่น ฝิ่น กัญชา เฮโรอีน สุรายานอนหลับ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2554 : 1)

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 มาตรา 4 ให้ความหมายว่า ยาเสพติดให้โทษ หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อย ๆ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปทรุดโทรมลง กบปให้รวมถึงพืช หรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษ และสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2554 : 1)

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization : WHO) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ยาเสพติด หมายถึง สิ่งที่เสพเข้าไปแล้วจะเกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจต่อไปโดยไม่สามารถหยุดเสพได้ และจะต้องเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดจะทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บต่อร่างกายและจิตใจขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2554 : 1)

องค์การสหประชาชาติ ให้ความหมายว่า ยาเสพติด หมายถึง สารใด ๆ ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือได้จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ที่มีผลต่อจิตใจและระบบประสาท (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2554 : 1)

สรุปได้ว่า ยาเสพติด หมายถึง สารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ หรือจากสังเคราะห์เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายจะมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจโดยลักษณะสำคัญ เช่น มีความต้องการเพิ่มขนาดยา เพิ่มการเสพมีความต้องการเสพยาทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง ทำให้สุขภาพทรุดโทรมมีโรคแทรกซ้อนและทำให้เกิดอาการทางโรคประสาทจิตใจไม่ปกติ

2. ประเภทและชนิดของยาเสพติด

การแบ่งประเภทและชนิดของยาเสพติดนั้น ได้มีผู้แบ่งไว้หลายลักษณะ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ดังนี้

มานะ สันตติพงษ์ (2545 : 8) กล่าวว่า ทางกรมแพทย์จำแนกยาเสพติดให้โทษตามลักษณะการออกฤทธิ์ ออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. ผื่น มารีเฟน เฮโรอีน และอนุพันธ์อื่น ๆ ของฝิ่นรวมถึงสารสังเคราะห์ที่มีฤทธิ์คล้ายมอร์เฟน เช่น โปดีทีน เมธาโดน
2. ยาที่ออกฤทธิ์กดประสาทส่วนกลาง ได้แก่ ยากล่อมประสาท ยานอนหลับต่าง ๆ
3. ยาที่ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาทส่วนกลาง ได้แก่ ยาบ้า โคเคน กระท่อม
4. ยาที่ทำให้ประสาทหลอน ได้แก่ กัญชา แอลเอสดี รวมถึงสารที่ได้จากเห็ดบางชนิด
5. สารระเหยต่าง ๆ เช่น ทินเนอร์ แล็กเกอร์ กาวติดเครื่องบิน เบนซิน
6. แอลกอฮอล์ ปัจจุบันองค์การอนามัยโลกจัดเป็นยาเสพติดให้โทษด้วย

ยาล้างเล็บ

สุวัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย (2543 : 61-63) สรุปว่า การแบ่งประเภทของสิ่งเสพติด อาจแบ่งออกตามหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ได้หลายแบบดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะการออกฤทธิ์ของสิ่งเสพติดที่มีต่อร่างกาย คือ

1.1 สิ่งออกฤทธิ์กดประสาท (Depressant) ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน เซโคนัล บาร์บิทูเรต ฟีนobarbital โบรไมด์ พาราดีไฮด์ และเมทาโดน เป็นต้น สิ่งเสพติดเหล่านี้จะกดประสาทส่วนกลางหรือสมอง ทำให้ประสาทมีนงง ง่วงซึมและหมดแรง นอกจากนี้ยังกดศูนย์ประสาทการหายใจ ทำให้หายใจช้าลงจนถึงขั้นหยุดหายใจได้

1.2 สิ่งออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท (Stimulant) ได้แก่ ไบรอะทอม โคลเคอีน แอมเฟตามีน เป็นต้น สิ่งเสพติดเหล่านี้จะกระตุ้นประสาทส่วนกลางหรือสมองทำให้ประสาทตื่นตัวและกระวนกระวายไม่ง่วงนอน แต่เมื่อหมดฤทธิ์แล้วจะหมดแรง เพราะร่างกายไม่ได้รับการพักผ่อน และอาจเกิดอาการตัวสั่น ตึงเครียดจนหมดสติจนถึงขั้นเสียชีวิตได้

1.3 สิ่งออกฤทธิ์หลอนจิตประสาท (Hallucinogen) ได้แก่ กัญชา แอลเอสดี (LSD : LySergie acid Dichthylamide) ดีเอ็มที (DMT : Dimethyltryptamine) เอสทีพี (STP: Serenity, Tranquility and Peace) เป็นต้น สิ่งเสพติดเหล่านี้จะทำให้เกิดประสาทหลอนเห็นภาพผิดไปจากปกติ รสสัมผัสเปลี่ยนแปลง รวมทั้งอาตยนะทั้งของร่างกายแปรปรวน มีปฏิกริยาผิดไปจากความจริงทั้งหมด

1.4 สิ่งออกฤทธิ์ผสมผสานกัน (Mixed) ได้แก่ กัญชา ถ้าเสพจำนวนน้อยจะกดประสาทอยู่ช่วงขณะหนึ่ง ต่อเมื่อเสพเพิ่มเข้าไปมากจะกลายเป็นพืชหลอนประสาทได้

เขมชาติ ยัมพร (2543 : 6-7) สรุปว่า ยาเสพติดมีวิธีแบ่งประเภทได้หลายลักษณะ ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะที่มา แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

1.1 ยาเสพติดธรรมชาติ ได้แก่ ยาเสพติดที่มาจากต้นพืชโดยตรง เช่น ฝิ่น กัญชา กระบอง

1.2 ยาเสพติดสังเคราะห์ ได้แก่ ยาเสพติดที่มาจากการปรุงขึ้นทางเคมี และใช้แทนยาเสพติดธรรมชาติได้ เช่น เพซิดีน ไพอเซบโดน เมคทาโดน เป็นต้น รวมทั้งยาเสพติดที่ได้จากธรรมชาติ และผ่านกระบวนการทางเคมี เช่น มอร์ฟีน เฮโรอีน โคลเคน เป็นต้น

2. แบ่งตาม พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ แบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม

2.1 กลุ่มยาเสพติดให้โทษ ควบคุมตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ

2.2 กลุ่มวัตถุออกฤทธิ์ ควบคุมตามพระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. 2518

2.3 กลุ่มสารระเหย ควบคุมตามพระราชกำหนดการป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. 2533

3. แบ่งตามคุณสมบัติการออกฤทธิ์ แบ่งได้เป็น 4 ประเภท

3.1 ประเภทกดประสาท ได้แก่ ผีน มอร์ฟีน เฮโรอีน และเซโคมานิทาล

3.2 ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตามีน และโคเคน

3.3 ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี เอสทีพี ดีเอ็มที ฯลฯ

3.4 ประเภทสารระเหยต่าง ๆ เช่น เบนซิน และกาวบางชนิด เป็นต้น

ศุกร ชินะเกตุ (2553 : 16) สรุปตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แบ่งยาเสพติดให้โทษ เป็น 5 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง ไม่เป็นประโยชน์ทางการแพทย์ เช่น เฮโรอีน (Heroin) แอมเฟตามีน (Amphetamine) แอลเอสดี (LSD) เป็นต้น

ประเภทที่ 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน (Morphine) โคเคน (Cocaine) โคเดอีน (Codeine) และฝิ่น (Medicinal Opium)

ประเภทที่ 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นต้นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ด้วย เช่น ยาแก้ไอผสมโคเดอีน (Codeine Cough Syrup)

ประเภทที่ 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภทที่ 1 หรือประเภทที่ 2 ได้แก่ แอซิติกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) และอะซิติกคลอไรด์ (Acetyl Chloride)

ประเภทที่ 5 ยาเสพติดให้โทษที่ไม่ได้เข้ามาอยู่ในประเภทที่ 1 ถึงประเภทที่ 4 ได้แก่ กัญชา พืชกระท่อม พืชฝิ่น (ซึ่งหมายรวมถึงพันธุ์ฝิ่น เมล็ดฝิ่น ก้าวฝิ่น ฟางฝิ่น) และเห็ดขี้ควาย

ยินดี อ้นถาวร (2544 : 12) สรุปว่า การแบ่งประเภทของสารเสพติดให้โทษขึ้นอยู่กับเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งสรุปได้ว่าการแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. แบ่งตามแหล่งกำเนิดของสารเสพติด จะจำแนกได้ 2 ประเภท คือ สารเสพติดธรรมชาติ และสารเสพติดสังเคราะห์

2. แบ่งตามฤทธิ์ของยาที่มีต่อร่างกาย จะแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ ประเภทยากดประสาท ประเภทกระตุ้นประสาท ประเภทยาหลอนประสาท และประเภทยาออกฤทธิ์ผสมผสานกัน

3. แบ่งตามลักษณะของสารที่ใช้ในวงการแพทย์ จะแบ่งเป็น 6 ประเภท คือ ยาเสพติดประเภทฝิ่นและผลิตภัณฑ์ที่มาจากฝิ่น ยาเสพติดประเภท ยาคัดประสาท ยากระตุ้นประสาท ยาหลอนประสาท สารระเหยชนิดต่าง ๆ และแอลกอฮอล์

สันต์ ใจยอดศิลป์ (2551 : 1) อธิบายว่า ยาเสพติดหากแบ่งตามการออกฤทธิ์ก็มี 3 พวก ดังนี้ คือ

1. พวกออกฤทธิ์กดประสาท เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยากล่อมประสาท ยานอนหลับ สารระเหย พวกนี้จะทำให้มีอาการสับสน คลุ้ม หลับ ถ้าเสพมากก็อาจถึงโคม่าหรือตายได้ ถ้าไม่ได้เสพก็จะกระวนกระวายลงแดงรุนแรง

2. พวกออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท เช่น ยาบ้า ยาอี (MDMA) เอ็ดดาซี โคลเคน กระท่อม พวกนี้จะกระตุ้นให้ไม่หลับ ไม่นอน ให้ตื่นตัวทำอะไรได้มากกว่าธรรมดา เมื่อเสพมากทำให้สมองเสื่อม เป็นโรคจิต เมื่อหมดฤทธิ์ยาาก็เกิดภาวะซึมเศร้า ระแวง ฆ่าตัวตาย

3. พวกออกฤทธิ์หลอนประสาท เช่น LSD (Lysergic Acid Diethylamide), DMT (Dimethyltryptamine), ยาเค (Ketamine) ให้อึ้งอวตาร พวกนี้เมื่อเสพเข้าไปแล้วจะมีอาการประสาทหลอนเป็นภาพเป็นเสียง เมื่อเสพมากก็ทำให้สมองเสื่อมและเป็นโรคจิตได้หลายแบบรวมทั้งโรคจิตชนิดซึมเศร้าและมีการฆ่าตัวตายสูงด้วย

อัญชลี จมพญาภิรมย์ (2556) ได้แยกประเภทของยาเสพติดไว้ดังนี้

1. ออกฤทธิ์กดประสาท เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน เซโคบาร์บิทาล (บาร์บิทูเรต) เหล้าแห้ง หรือโซโคบาล ทำให้ประสาทมึนชา สมอง อารมณ์ จิตใจ เฉื่อยชา

2. ออกฤทธิ์กระตุ้นประสาท เช่น แอมเฟตามีน กระท่อม โคลเคน พวกยาบ้า ยาขยัน กระตุ้นเร่งประสาททำให้เกิดนิว ตื่นตัว กระวนกระวาย ประสาทไหวตัวอยู่เสมอ

3. ออกฤทธิ์หลอนประสาท เช่น แอลเอสดี ทำให้เกิดประสาทหลอนเห็นภาพผิดไปจากปกติ

4. ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน ทั้งกดประสาท กระตุ้นประสาท และหลอนประสาท เช่น กัญชา

สรุปได้ว่า จากการแบ่งประเภทและชนิดของยาเสพติด ขึ้นอยู่กับหลักเกณฑ์ 3 ประเภท ดังนี้

1. แบ่งตามแหล่งกำเนิด สามารถจำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือ ยาเสพติดธรรมชาติและยาเสพติดสังเคราะห์

2 แบ่งตามฤทธิ์ของยาที่มีต่อร่างกาย สามารถจำแนกเป็น 4 ชนิด คือ ชนิดยากดประสาท ชนิดยากระตุ้นประสาท ชนิดยาหลอนประสาท และชนิดของยาที่ออกฤทธิ์ผสมผสานกัน

3 แบ่งตามลักษณะของยาที่ใช้ในวงการแพทย์ จะแบ่งเป็น 6 ชนิด คือ ยาเสพติด ชนิดฝิ่น และผลิตภัณฑ์ที่มาจากฝิ่น ยาชนิดกดประสาท ยากระตุ้นประสาท ยาหลอนประสาท สารระเหยชนิดต่าง ๆ และแอลกอฮอล์

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและตำราต่าง ๆ เกี่ยวกับพฤติกรรม พบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

1. ความหมายของพฤติกรรม

เรียม ศรีทอง (2542 : 5) อธิบายว่า พฤติกรรม (Behavior) เป็นผลมาจากการแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสถานการณ์ต่าง ๆ อาจสังเกตเห็นได้ชัดเจน ได้แก่ การกระทำทางกาย เช่น การยืน เดิน นั่ง นอน เป็นต้น เรียกว่า “ กายกรรม ” การกระทำทางวาจา ได้แก่ การพูด การสนทนา การทักทาย การสั่งสอน เป็นต้น เรียกว่า “ วจกรรม ” ส่วนการกระทำที่ซับซ้อนมากขึ้นยากต่อการเข้าใจต้องติดตามสังเกต วิเคราะห์ ตีความ และประเมินค่าเป็นการกระทำทางจิต เช่น การคิด การจำ การลืม การเรียนรู้ แรงจูงใจ เจตคติ ความเมตตา หรือความรัก เป็นต้น เรียกว่า “ มโนกรรม ”

พระภิกษุวาสิสฏฐ (2547 : 164-165) กล่าวว่าไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง กิริยาของสิ่งมีชีวิตที่แสดงออกมาเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า อันเป็นไปอย่างเหมาะสมเพื่อการอยู่รอดของชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ตัวกระตุ้นที่เหมาะสมกับความพร้อมภายในร่างกายของสัตว์ ทำให้สัตว์ปลดปล่อยพฤติกรรมออกมาได้ เรียกว่า กลไกการปลดปล่อยพฤติกรรม (Releasing Mechanism)

บุญเลิศ ราโชติ (2548 : 1) กล่าวว่าไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง การแสดงออก แต่การแสดงออกนั้น เป็นผลมาจากปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสถานการณ์ต่าง ๆ ทางกายกรรม วจกรรม และมโนกรรม “ กายกรรม ” ได้แก่ การกระทำทางกาย เช่น การเดิน ยืน นั่ง นอน กิน ดื่ม ทำงาน คิดต้องงาน เป็นต้น “ วจกรรม ” ได้แก่ การกระทำทางวาจา เช่น การพูดจา สนทนา ปราศรัย ทักทาย สั่งสอนหรือการใช้ภาษาอื่น ๆ เป็นต้น “ มโนกรรม ”

ได้แก่ การกระทำทางจิตใจ เช่น ความรู้สึกนึกคิด การจดจำ การทวงคืน การเรียนรู้ แรงจูงใจ เจตคติ ความพยายาม ความเมตตากรุณา มุทิตา เป็นต้น พฤติกรรมมนุษย์ทั้ง 3 ลักษณะมิได้แยกจากกัน แต่มักจะเกิดขึ้นร่วมกันเสมอ ตัวอย่างเช่น ขณะที่คนคิด จะมีท่าทาง อากา การิยาการ เคลื่อนไหวทางกาย การทอดสายตา การเดิน และการพูดภาษาต่าง ๆ ประกอบกัน ขณะที่คนเดินก็มักจะคิดหรือมีเป้าหมายประกอบด้วย ขณะที่คนพูดก็มักจะมีการประกอบกับความหวัง หรือความต้องการอย่างใดอย่างหนึ่ง

เมธาวิ อุดมธรรมานุกาพ และภักดี ปรีวารณ (2552) สรุปไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมของบุคคลที่เป็นรูปธรรม เช่น การกระทำ การตอบโต้กับสิ่งแวดล้อม และกิจกรรมภายในจิตใจที่เป็นนามธรรม เช่น ความคิด ความรู้สึก

วารุณี สุดแสง (2551 : 14) สรุปไว้ว่า พฤติกรรม หมายถึง ปฏิกริยาของสิ่งมีชีวิตที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ที่แสดงออกมาเพื่อตอบสนองสิ่งเร้า

พระบุญทัน จารุณ โณ (2553 : 7) สรุปไว้ว่า พฤติกรรม การแสดงออกทางกาย วาจา และจิตใจ ส่วนการแสดงออกทางร่างกาย และวาจานั้นเป็นพฤติกรรมที่เห็นได้ชัด เมื่อพบกับพฤติกรรมทั้งสองอย่างนี้แล้ว สามารถจะเข้าใจและรู้ได้ทันที ส่วนพฤติกรรมทางจิตใจ เป็นพฤติกรรมซ่อนเร้นยากที่จะเข้าใจ ต้องใช้การพินิจพิเคราะห์และตีความหมายจึงจะเข้าใจได้ ลักษณะพฤติกรรมทางร่างกาย วาจา และจิตใจ ทั้งสามนี้โดยทั่วไปจะต้องมีความพร้อมหรือเป็นปกติมีเป้าหมาย มีสถานการณ์ มีการตีความหมาย มีการตอบสนอง เป็นต้น

จุฬาลักษณ์ สะตะ (2553 : 5-6) สรุปว่า พฤติกรรม คือ กริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิบัติกริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า หรือสถานการณ์ต่าง ๆ อาการต่าง ๆ ที่แสดงออกเหล่านั้นอาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น สำหรับสิ่งเร้าที่มากระทบแล้วก่อให้เกิดพฤติกรรม ก็อาจเป็นสิ่งเร้าจากภายใน และสิ่งเร้าจากภายนอก สิ่งเร้าจากภายใน ได้แก่ สิ่งเร้าที่เกิดจากความต้องการทางกายภาพ เช่น ความหิว ความกระหาย ส่วนสิ่งเร้าจากภายนอก ได้แก่ สิ่งเร้าที่เกิดจากความต้องการทางสังคมที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ หู ตา จมูก ปาก และการสัมผัส

จิราพร เพชรคำ (2554 : 18) บอกว่า พฤติกรรม คือ การแสดงออกหรือการกระทำของสิ่งมีชีวิตสามารถมองเห็นและสังเกตได้ เช่น การเดิน การกิน การนอน การร้องไห้ การเล่นเกม การเรียนในกรณีที่ไม่เห็นสังเกตไม่ได้อาจใช้เครื่องมือทดสอบได้ การสังเกตพฤติกรรมทำได้ตลอดเวลา พฤติกรรมแบ่งได้ดังนี้

1. พฤติกรรมแบบ Molar คือ พฤติกรรมทั่วไปที่แสดงในรูปแบบของการกระทำของสิ่งมีชีวิตแสดงเมื่อได้รับความพอใจหรือบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือแสดงเมื่อหลีกเลี่ยงภัยอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตัวอย่างพฤติกรรมในลักษณะนี้ คือ การกระโดดดีใจเมื่อได้รับความสำเร็จ หรือวิ่งหนีเมื่อมีคนไล่

2. พฤติกรรมแบบ Molecular เช่น การเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ หรือต่อมต่าง ๆ เป็นต้นว่าการกระตุกที่หัวเข่าคนไข้ขณะที่หมอใช้เครื่องมือเจาะที่หัวเข่า

พระอภัย อภิชยาโต (2555 : ก) อธิบายว่า พฤติกรรมมนุษย์ หมายถึง การแสดงออกทางการกระทำด้วยกิริยาอาการ ได้แก่ ทางกาย วาจา และใจ ซึ่งเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นบุคคลใดหรือนับถือศาสนาใดก็ตาม การกระทำย่อมส่งผลให้เป็นกรรมดีหรือกรรมชั่วก็อยู่ที่การกระทำเป็นสำคัญ

Cronbach (1963) กล่าวว่า พฤติกรรม เป็นผลของการเลือกปฏิบัติที่เหมาะสมที่สุดมาตอบสนองสิ่งเร้าในสถานการณ์ต่าง ๆ พฤติกรรมของมนุษย์มีองค์ประกอบ 7 ประการ ได้แก่

1. มีเป้าหมาย หรือความต้องการ
2. มีความพร้อม (Readiness) เป็นระดับความสามารถที่จำเป็นในการกระทำเพื่อสนองความต้องการของตน
3. สถานการณ์ (Situation) หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสในการกระทำกิจการใด
4. การตีความ (Interpret) เป็นการพิจารณาเพื่อหาวิธีการตอบสนองความต้องการ
5. การตอบสนอง (Response) เป็นการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่พิจารณาตัดสินใจ
6. ผลที่เกิดขึ้น (Consequence) สิ่งประจักษ์อาจสอดคล้อง (Confirm) หรือไม่สอดคล้อง (Contradict) กับการคาดหวังก็ได้
7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thwarting) เป็นปฏิกริยาที่เกิดขึ้นหลังจากไม่สอดคล้องกับความประสงค์ จึงต้องกลับไปตีความใหม่ เพื่อเลือกวิธีการตอบสนองความต้องการให้ประสบผลสำเร็จ อาจยอมรับผลที่เกิดหรือเลิกล้มหรือเปลี่ยนความต้องการเดิมไป

Spiegler and Gueuremont (1998 : 121) ได้อธิบายว่า พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง สิ่งที่บุคคลกระทำ หรือแสดงออกที่สามารถสังเกตเห็น หรือวัดได้ตรงกัน พฤติกรรมสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ พฤติกรรมภายนอก (Overt Behavior) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง และพฤติกรรมภายใน (Covert Behavior) เป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง ถือว่าเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคล ได้แก่ ความคิด ความรู้สึก ความรู้ ทัศนคติ ค่านิยม และการตอบสนองทางสรีระ เป็นต้น

Watson (2015) มีความเห็นว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่ทุกคนเห็นได้ส่วนจิตสำนึกเป็นสิ่งที่ทุกคนไม่สามารถมองเห็นได้ เชื่อว่า พฤติกรรมทุกอย่างย่อมมีสาเหตุมาจากสิ่งเร้า พฤติกรรมของคนเราเกิดขึ้นจากการแสดงอาการตอบสนองสิ่งเร้าและการตอบสนองติดต่อกันไปเรื่อย ๆ จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งพฤติกรรมของคนเกิดจากการเรียนรู้มากกว่าที่จะเป็นไปเองตามธรรมชาติ

Sigmund Freud (2015) เชื่อว่า พฤติกรรมของมนุษย์ได้รับอิทธิพลมาจากพลังสัญชาตญาณภายในของบุคคล แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สัญชาตญาณแห่งการมีชีวิต หมายถึง พลังแห่งการมีชีวิตอยู่รอด และสัญชาตญาณแห่งความตาย (Dead Instinct) หมายถึง พลังแห่งการต้องการทำลาย ความก้าวร้าว ฯลฯ

สรุปได้ว่า พฤติกรรม ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “ Behavior ” หมายถึง ปฏิกริยาหรือกิจกรรมทุกอย่างของสิ่งมีชีวิต ดังนั้น พฤติกรรมของคนจึงหมายถึงปฏิกริยาต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงออกทั้งภายใน และภายนอกตัวบุคคลมีทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ ทั้งสิ่งที่สมัครใจจะกระทำหรือละเว้นการกระทำ ทั้งนี้พฤติกรรมของบุคคลย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพสังคม วัฒนธรรม ซึ่งมักได้รับอิทธิพลจากความคาดหวังของบุคคลรอบข้าง สถานการณ์ขณะนั้น และประสบการณ์ในอดีต

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

จากการศึกษาเอกสารและตำราต่าง ๆ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม พบว่า มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายไว้ดังนี้

บุญทัน กุลสิงห์ (2547 : 24) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ไว้ดังนี้

1. ปัจจัยทางชีววิทยา (Biological Factors) ได้แก่ ลักษณะการถ่ายทอดทางพันธุกรรม (Heridity) หมายถึง มนุษย์ถูกกำหนดโดย Genes อันประกอบเป็นโครโมโซมที่กำหนดลักษณะทางกาย เพศ กลุ่มเลือด ลักษณะความบกพร่อง หรือลักษณะด้วย สติปัญญา

ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมา

2. ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ (Geological Factors) หมายถึง ถิ่นที่อยู่ของมนุษย์ในภูมิภาคต่างๆ ของโลก มีอิทธิพลต่อการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ เช่น คนที่อยู่ในเขตร้อน เขตอบอุ่น หรือเขตหนาว ก็จึงพยายามปรับตัวให้เข้ากับลักษณะของภูมิอากาศ เครื่องแต่งกาย ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

3. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ – การเมือง และสังคม (Socio – Economic and Political Factors) ระบบสังคมเศรษฐกิจและการเมือง มีผลกระทบต่อพฤติกรรมเช่นเดียวกัน เช่น คนที่อยู่ในสังคมที่เปิดกว้าง เช่น ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย มีระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยมคนในสังคมจะมีพฤติกรรมกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเอง และมีอิสระในการดำรงชีวิต เป็นต้น

4. ปัจจัยในสิ่งแวดล้อมที่ดำรงอยู่ (Environment Factors) เช่น สังคมเมือง – ชนบท อิทธิพลของการเลี้ยงดูของครอบครัว เพื่อนบ้าน (Neighborhood) เป็นต้น

5. ปัจจัยทางจิตวิทยา (Psychological Factors) โดยเฉพาะการได้รับหรือไม่ได้รับการตอบสนองขั้นพื้นฐานย่อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพของบุคคล

จिरาพร เพชรคำ (2554 : 14-15) กล่าวถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม แบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยทางพันธุกรรม ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางกายภาพ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรม มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม 2 ลักษณะ คือ การถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ และความสัมพันธ์ระหว่างกรรมพันธุ์กับพฤติกรรมที่แสดงออก

2. ปัจจัยทางจิตวิทยา มีหลายแนวคิดแต่ละแนวคิดจำแนกออกได้หลายปัจจัย เช่น ความต้องการ เจตคติ และค่านิยม เป็นต้นสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นฐานหรือปัจจัยทำให้คนมีพฤติกรรมแตกต่างกัน สำหรับปัจจัยทางจิตวิทยานั้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมค่อนข้างมาก ได้แก่ อารมณ์และพฤติกรรม และบุคลิกภาพและพฤติกรรม

3. ปัจจัยทางสังคม เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม สังคมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมแบ่งออกได้ 3 ส่วนคือ

3.1 ครอบครัวและพฤติกรรม

3.2 โรงเรียนและพฤติกรรม

3.3 ชุมชนและพฤติกรรม

4. ปัจจัยทางกายภาพ แบ่งได้ 3 ประการ คือ ปัจจัยทางบ้าน ปัจจัยทางโรงเรียน และปัจจัยทางสังคม

4.1 ปัจจัยทางบ้าน แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

4.1.1 ปัจจัยทางบ้าน ในลักษณะของสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว และบรรยากาศในครอบครัว

4.1.2 ปัจจัยทางกายภาพ ได้แก่ จำนวนสมาชิกขนาดบ้านสภาพแวดล้อม และอื่น ๆ เช่น เครื่องอำนวยความสะดวก เครื่องบันเทิง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล ในฐานะปัจจัยแวดล้อมแออัด นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ก้าวร้าว ดุด่าเสพติด หรือมีความผิดทางเพศ

4.2 ปัจจัยทางโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียน ได้แก่ ประเภทของโรงเรียน ขนาดของโรงเรียน ชื่อเสียงของโรงเรียน และสภาพแวดล้อม จากประเภทดังกล่าวมีผลทั้งในด้านการส่งเสริมพฤติกรรมที่ดี และช่วยทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ เช่น โรงเรียนที่แวดล้อมไปด้วยโรงแรม แหล่งอบายมุข เป็นส่วนช่วยทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบน นักเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียงมักแสดงตัวและมีพฤติกรรมไปในทางตรงกันข้าม

4.3 ปัจจัยทางสังคม จะมียุคประกอบ 3 ส่วน คือ บ้าน โรงเรียน และชุมชน

ลักษณะ เดิมศิริกุลชัย (2542 : 14) สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย ว่ามีปัจจัยเกี่ยวข้องที่สำคัญคือ เพศ สถานศึกษา ค่านิยม กลุ่มเพื่อน สื่อและอิทธิพลจากโฆษณา สัมพันธภาพในครอบครัว

ปราณี สุทธิสุคนธ์ และเกรียงศักดิ์ ซื่อเลื่อม (2551 : 1) สรุปว่า สาเหตุหรือเงื่อนไขที่ทำให้มีพฤติกรรมเสพยาเสพติด เกิดจากปัจจัย 3 ประการประกอบด้วย

1. สาเหตุที่เกิดจากตนเอง เช่น อยากรู้อยากลอง ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ไม่มีความรู้เรื่องยาเสพติด ประสพกับความล้มเหลวในชีวิต หรือเกิดจากการเจ็บป่วย
2. สาเหตุจากครอบครัว เช่น บุคคลในครอบครัวเสพยาเสพติด ครอบครัวไม่มีความอบอุ่นมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน การหย่าร้างและแต่งงานใหม่ของหัวหน้าครอบครัว พ่อแม่ไม่เข้าใจลูก รักลูกไม่เท่ากัน และมีการเปรียบเทียบระหว่างลูกแต่ละคน หรือเปรียบเทียบลูกกับลูกเพื่อนบ้าน
3. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม เช่น มีแหล่งผลิตหรือแหล่งระบาดของยาเสพติด ที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย มีตัวอย่างจากสื่อประเภทต่าง ๆ สังคมไม่เปิดโอกาสหรือไม่ยอมรับ

ผู้ติดยาเสพติด อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการติดยาเสพติด

พินธุอร์ วิรุพตั้งตระกูล (2550 : 8) อธิบายถึงผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร ว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เพศ ลักษณะที่อยู่อาศัย การใช้เวลาว่าง ค่านิยมการบริโภค ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว อิทธิพลของเพื่อน และอิทธิพลของสื่อโฆษณา

สมพร เทพสิทธิ (2542 : 13-14) ได้สรุปสาเหตุพฤติกรรมกระทำผิดของเด็กและเยาวชนไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. สาเหตุจากตัวเด็กและเยาวชน ได้แก่ สาเหตุทางพันธุกรรม ทำให้เด็กที่เกิดมามีสภาพร่างกายที่ผิดปกติ เช่น ปัญญาอ่อน จิตใจบกพร่อง
2. สาเหตุจากครอบครัว เช่น ความไม่สม่ำเสมอในการควบคุมพฤติกรรม และการลงโทษของพ่อแม่ ครอบครัวแตกแยก ขาดความอบอุ่นและขาดการเอาใจใส่ดูแลจากครอบครัว
3. สาเหตุจากโรงเรียน โรงเรียนมีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อชีวิตและอนาคตของเด็กและเยาวชน เพราะโรงเรียนอาจจะเป็นแหล่งผลิตเด็กกระทำผิด อาจจะช่วยป้องกันเด็กกระทำผิดและช่วยเด็กที่กระทำผิดแล้วให้กลับตัวเป็นคนดีได้
4. สาเหตุจากกลุ่มเพื่อน นอกจากครอบครัวแล้ววัยรุ่นจะคลุกคลีและใกล้ชิดกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด การรวมกลุ่มกันเป็นแก๊งเป็นพวกย่อมทำให้วัยรุ่นในกลุ่มเดียวกัน มีค่านิยมที่เหมือนกัน มีทัศนคติที่คล้ายกัน และมีความคิดเห็นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
5. สาเหตุจากสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม สภาพชุมชนแออัดที่อยู่ในเมืองจะมีผลก่อให้เกิดเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมกระทำผิดได้มากกว่าชุมชนในชนบท

สุพจน์ ชูชิงสกุลทิพย์ (2541 : 13) ศึกษาเรื่อง การเสพยาบ้าของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตอำเภอเมืองชลบุรี พบว่า สาเหตุของพฤติกรรมเสพยาบ้าของนักเรียน คือ เศรษฐกิจของตนเอง เศรษฐกิจของผู้ปกครองที่มีรายได้น้อย การขาดความสัมพันธ์ภาพระหว่างบิดามารดาและบุตร และสิ่งแวดล้อมมีส่วนสำคัญต่อการต่อต้านหรือส่งเสริมพฤติกรรมเสพยาบ้าของนักเรียน

เขมชาติ ยิ้มพร (2543 : 25) สรุปสาเหตุที่เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมเสพยาบ้าเกิดจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. สาเหตุจากตัวของเด็กและเยาวชนเอง ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นอยากลอง รู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีความเจ็บป่วยทางร่างกายต้องใช้ยาบำบัด ได้รับการถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ และภาวะจิตใจเมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น

2. สาเหตุจากครอบครัว ได้แก่ การหย่าร้างของพ่อแม่ ขาดความเอาใจใส่ดูแล ความอบอุ่นในครอบครัว และตัวอย่างที่ไม่ดีของพ่อแม่

3. สาเหตุจากสังคมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ พักอยู่ชุมชนที่มีการเสพยาบ้า เรียนในสถาบันการศึกษาที่มีการเสพยาบ้า การห่างเหินศาสนา มีแหล่งสถานเริงรมย์มาก และคบเพื่อนที่เสพยาบ้า

4. สาเหตุจากเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจตกต่ำ คนตกงานมากขึ้น และครอบครัว มีรายได้น้อย

5. สาเหตุจากความสะดวกในการซื้อขาย คือ เด็กและเยาวชนจำนวนมากต่อ ยาเสพติด เนื่องจากผู้ผลิต/ผู้จำหน่าย มีรายได้สูงจากการขายยาเสพติด จึงคุ้มค่าที่จะเสี่ยงส่งผล ให้สามารถหาซื้อได้ง่าย ผู้ขายมีการตลาดที่ดีและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีผลประโยชน์ไม่ปราบปราม อย่างจริงจัง

นิรันดร์ ไชยศรี (2542 : 18) ศึกษาการใช้สารเสพติด ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค เชียงราย สรุปสาเหตุที่มีพฤติกรรมใช้สารเสพติดมาจาก มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสารเสพติด ไม่ถูกต้อง อยากรู้อยากลอง ไม่รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ในส่วนพฤติกรรมการใช้ สารเสพติด พบว่า ประเภทหูรี่ ยาบ้า และสุรา ทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยใช้เสพเป็นการ ชั่วคราว นอกจากนั้น บิดามารดา ผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ในครอบครัว สภาพแวดล้อม กลุ่มเพื่อนและการแพร่กระจายของสารเสพติดมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ของนักศึกษา

สายใจ ชื่นคำ (2542 : 22) ศึกษาพฤติกรรมของวัยรุ่นไทยเพื่อพัฒนาแนวคิด พบว่า สาเหตุของพฤติกรรมการใช้สุรา คือ

1. เพื่อนชวน ทำตามเพื่อนเพื่อเข้าสังคมกับกลุ่มเพื่อน
2. ไม่มีกิจกรรมสร้างสรรค์ทำในสถานศึกษา
3. หาซื้อได้ง่ายและสะดวกสบาย

มานะ สันตติพงษ์ (2545 : 36) สรุปว่า ยาเสพติดมีแนวโน้มแพร่ระบาดมากขึ้นและ มีการแพร่หลายไปยังหมู่เยาวชนในสถานศึกษา ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุทางจิตวิทยาของวัยรุ่น

หลาย ๆ อย่าง เช่น ความอยากรู้ ความอยากลอง ความอยากเด่น ความรู้สึกผิดหวัง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสาเหตุครอบครัวแตกแยก ความอดอยากยากจน ความหลงผิดถูกเพื่อนชักจูง

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ (2541 : 28) สรุปจากรายงานการทบทวนองค์ความรู้เรื่อง เด็ก เยาวชน และครอบครัว ว่าในชุมชนแออัดคลองเตยมีผู้ติดยาเสพติด 3 ใน 4 เป็นเยาวชน ปัจจัยที่ทำให้เยาวชนติดยาเสพติด คือ พ่อ ญาติ หรือผู้ที่พักอาศัยในบ้านเดียวกันมีพฤติกรรม ดื่มสุราและสูบบุหรี่เป็นประจำ เด็กอยากลอง หรือใช้ยาเพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วยทางกาย และกลุ่มเพื่อนชักชวน

สุร โสค วิเศษจักรพันธ์ (2542 : 7) ประธานมูลนิธิป้องกันต่อต้านอาชญากรรม และยาเสพติดในประเทศไทย กล่าวไว้ว่า ในปี 2541 พบว่าเด็กเยาวชนในสถานศึกษาที่ใช้ สารเสพติด เช่น เฮโรอีน ฟีน กัญชา ยาบ้า สารระเหย และบุหรี่ มีจำนวนถึง 1,902,180 คน และเป็นผู้ติดยาเสพติด 34,628 คน ส่วนใหญ่ติดเหล้า บุหรี่ และสารระเหย สาเหตุมาจาก ขาดความอบอุ่นในครอบครัว ความอยากรู้อยากลอง และถูกชักชวน

วิรัช จินตนาวัน (2543 : 8) สรุปสาเหตุของการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชน ในจังหวัดชลบุรีว่ามีสาเหตุ 3 สาเหตุสำคัญ คือ สาเหตุจากตัวเยาวชนเอง สาเหตุจากครอบครัว และสาเหตุจากสังคมและสิ่งแวดล้อม

กานต์ชญญา แก้วคง (2555 : 17) สรุปสาเหตุของการติดยาเสพติดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ได้แก่ ตัวยาและฤทธิ์ยังทำให้เป็นที่พึงพอใจของผู้เสพ ตัวผู้เสพยาอยากลอง จิตใจอ่อนไหว ถูกชักจูงจากเพื่อน ความอ่อนเพลีย ต้องการงานในให้มากขึ้น และสิ่งแวดล้อม เช่น การอยู่ใกล้กับผู้เสพและแหล่งค้ายาเสพติด ปัญหาครอบครัว เป็นต้น

ศุภร ชินะเกตุ (2553 : 23) สรุปสาเหตุของพฤติกรรมการติดยาเสพติด ว่าส่วนใหญ่ เกิดจากสาเหตุที่ผสมผสานกันหลายประการ กล่าวคือ การติดยาเสพติดเป็นปรากฏการณ์ อย่างหนึ่งทางสังคม อันมีผลสืบเนื่องมาจาก สภาพสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของชุมชน นั้น ๆ การเลียนแบบหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อให้สังคมของหมู่คณะนั้นยอมรับ

Carroll and Donovan (2002) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น และเยาวชนใน 2 ปัจจัยสำคัญ คือ ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อและโฆษณา และปัจจัยเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน โดยชี้ชัดให้เห็นถึงความพยายามของธุรกิจแอลกอฮอล์ที่พยายามโฆษณาในทุกสื่อโดยมุ่ง กลุ่มเป้าหมาย คือเยาวชน สำหรับปัจจัยที่ทุกหน่วยงานที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเยาวชนควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ผลการศึกษานี้ยืนยันให้เห็นชัดเจนว่า อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนเมื่อเปรียบ

กับปัจจัยอื่น ๆ มีอิทธิพลมากกว่า 20 เท่า ดังนั้นกลุ่มเพื่อนจึงมีความสำคัญมากต่อวัยรุ่นและเยาวชน ทั้งในการชักจูงให้ทำพฤติกรรมทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม

Bandura (1977) ได้อธิบายว่า การที่บุคคลเรียนรู้การมีพฤติกรรมต่าง ๆ จากตัวแบบ โดยเฉพาะตัวแบบที่มีความสำคัญและเป็นที่ยอมรับ เช่น บุคคลในครอบครัว เพื่อนสนิท รวมทั้งสื่อโฆษณาที่ใช้คำร่ายยอคนิยม หรือใช้ตัวแบบที่แสดงถึงความสุขอย่างมากในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นอกจากนี้ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายอย่างง่ายดายและความไม่เข้มงวดของกฎหมายยิ่งไปเสริมให้พฤติกรรมการดื่มแพร่หลายมากขึ้น การมีประสบการณ์มุ่งใจต่อการดื่ม จึงทำให้มีความเสี่ยงสูงที่เด็กและเยาวชนจะกลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการดื่มหรือเสพยาเสพติด จนกลายเป็นผู้ติดสุรา หรือติดยาเสพติดได้ในที่สุด

Rokeach (1970 : 162-165) อธิบายถึงพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกนั้น เป็นผลมาจากความเชื่อ ซึ่งความเชื่อมีอิทธิพลและเป็นตัวกำหนดให้บุคคลประพฤติปฏิบัติตามที่ตนเองเชื่อ โดยที่ความเชื่อนั้นอาจจะไม่อยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงก็ได้ และการที่บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันนั้น เนื่องมาจากความคิด ประสบการณ์ และลักษณะความเชื่อของแต่ละบุคคล ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองที่จะมีอำนาจในการควบคุมตนเองให้มีการปฏิบัติในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ความเชื่อที่มีอิทธิพลนี้เรียกว่าความเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน (Locus Control)

Rotter (1966 : 1-25) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน เชื่อว่าความเชื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม โดยเขาได้อธิบายแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจภายใน - ภายนอกตน มาจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ที่เกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมความเชื่อของมนุษย์จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. บุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายในตน (Internal Locus of Control) เป็นบุคคลที่รับรู้หรือมีความเชื่อว่าสิ่งต่าง ๆ รวมถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองนั้นมีผลอันเนื่องมาจากการกระทำของตนเองโดยตรงหรือจากความสามารถของตนเอง

2. บุคคลที่มีความเชื่ออำนาจภายนอกตน (External Locus of Control) เป็นบุคคลที่รับรู้หรือมีความเชื่อว่าสิ่งต่าง ๆ รวมถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองเป็นเรื่องของโชคชะตา เคราะห์กรรม ความบังเอิญ อิทธิพลของผู้อื่นบันดาลให้เป็นไป หรือเชื่อว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดฝันด้วยอำนาจต่าง ๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้

Steinberg (1996) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านพฤติกรรมวัยรุ่น และชีววิทยาสมองวัยรุ่น อธิบายถึงปัจจัยเสี่ยง (Risk Factors) 3 ประการที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมดื่มสุราหรือใช้ยาเสพติด คือ

1. ปัจจัยด้านจิตวิทยา (Psychological) บุคคลที่มีคุณลักษณะทางบุคลิกภาพบางอย่างซึ่งปกติแล้วจะมีมาก่อนถึงวัยรุ่น มักจะใช้ยาเสพติดและดื่มสุรามากกว่าเพื่อน ๆ คุณลักษณะเหล่านี้ประกอบด้วย ความฉุนเฉียวรุนแรง หุนหันพลันแล่น ซึมเศร้า ผลสัมฤทธิ์ต่ำ รวมถึงมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้สารเสพติด

2. ปัจจัยด้านสัมพันธภาพ (Interpersonal) บุคคลที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวไม่ดี คือ ห่างเหินไม่เป็นมิตรหรือขัดแย้ง มักจะมีปัญหาการใช้สารเสพติดมากกว่าบุคคลที่เติบโตมาในครอบครัวที่ใกล้ชิด และให้การสนับสนุน วัยรุ่นที่ใช้ยาเสพติดมักจะมีสมาชิกในครอบครัวที่มีคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนใช้ยาเสพติด หรือยอมรับการใช้ยาเสพติด นอกจากนี้ คนที่ใช้ยาเสพติดและดื่มสุรามักจะมีเพื่อนที่ใช้ยาเสพติดและดื่มสุราด้วยเช่นกัน

3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (Contextual) บุคคลที่ใช้ยาเสพติดมักอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ทำให้การใช้ยาเสพติดง่ายขึ้น ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ๆ ได้แก่ การหาซื้อยาเสพติดได้โดยง่าย บรรทัดฐานของชุมชนเกี่ยวข้องกับ การใช้ยาเสพติด ความรุนแรงของการใช้กฎหมายยาเสพติด และการนำเสนอการใช้ยาเสพติดทางสื่อมวลชน วัยรุ่นที่เข้าถึงยาเสพติดได้โดยง่าย วัยรุ่นที่เชื่อว่ามีโอกาสมากมายในการใช้ยาเสพติด และวัยรุ่นที่ได้เห็นข่าวสารที่ยอมรับ หรือส่งเสริมการใช้ยาเสพติดมีความเป็นไปได้มากขึ้นที่จะใช้ยาเสพติด

Sutherland and Cressey (1995 : 25) ได้อธิบายไว้ว่า ครอบครัวอาจก่อให้เกิดพฤติกรรมการกระทำผิดโดยผ่านกระบวนการ 5 อย่าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัมพันธกัน ดังนี้

1. ในครอบครัวมีตัวอย่างที่ไม่ดี ทำให้เด็กเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ก่อให้เกิดทัศนคติ ค่านิยม หรือแบบแผนความประพฤติที่ไม่ดี นำไปสู่พฤติกรรมเรียนแบบ

2. ชั้นสังคมและถิ่นที่อยู่ของครอบครัว เป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรม กล่าวคือ เด็กที่อยู่ในถิ่นที่เป็นอันธพาลเกร มีกิจกรรมไปในทางละเมิดกฎหมายมีโอกาสคบเพื่อนและเกร มีโอกาสกระทำพฤติกรรมผิดมากกว่าเด็กที่อาศัยอยู่ในถิ่นที่ไม่ค่อยมีปัญหาทางสังคม

3. ครอบครัวเป็นสิ่งที่กำหนดเกียรติภูมิของเด็ก เขาจะค่อย ๆ เรียนรู้ ว่า บุคคลที่ น่าเลื่อมใสศรัทธานั้นเป็นเช่นไร ถ้าเด็กไปนิยมชมชอบบุคคลที่ละเมิดกฎหมายและมี ความสัมพันธ์ใกล้ชิดด้วยโอกาสที่จะเสียคนได้ง่าย

4. ถ้าภายในครอบครัวไม่ราบรื่น ไม่เป็นสุข ไม่น่าอยู่ ก็อาจจะออกไปหาสิ่ง ชดเชยทดแทนนอกร้าน ซึ่งถ้าถูกเพื่อนชักชวนโน้มน้าวไปในทางที่ผิดก็จะกลายเป็นเด็ก ก้าวร้าวเกรไปได้เช่นกัน

5. ครอบครัวเพิกเฉยไม่สามารถอบรมสั่งสอนให้เกิดความเคารพต่อกฎหมาย หรือปกป้องเด็กเมื่อกระทำความผิดมากเกินไป ก็จะได้ใจทำอะไรตามใจตนเอง และไม่คุ้นเคย กับกฎเกณฑ์ของสังคม ทำให้เด็กกลายเป็นคนก้าวร้าวเกรไปในที่สุด

สรุปได้ว่า ปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ปัจจัยหลัก ๆ คือ ปัจจัยด้านพันธุกรรม และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เนื่องจากทั้ง 2 ปัจจัยนี้ทำให้บุคคลมีความ แตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังนั้นสิ่งที่กำหนด พฤติกรรมมนุษย์ คือ ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล และกระบวนการทางสังคม อื่น ๆ ซึ่งลักษณะ นิสัยนั้นประกอบด้วยความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคิดและบุคลิกภาพ ส่วนกระบวนการทางสังคม ที่ไม่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยของมนุษย์ คือ สิ่งกระตุ้นพฤติกรรมและความเข้มข้นของสิ่งกระตุ้น สถานการณ์ จึงถือได้ว่าปัจจัยทั้งหมดนี้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์

พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2544 : 1-2) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ ป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 ข้อ 12 ได้กำหนด มาตรการในการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไว้ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ ถือว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

1. สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้น เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเฉพาะในการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด นั้น

2. จัดหา หรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ เพื่อ ประโยชน์ หรืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเฉพาะในการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น

3. รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้ หรือ ควรได้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

4. คบค้าสมาคมเป็นอาจิมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

5. เป็นผู้ประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยใช้หลักทรัพย์หรือสถานการณืเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลในความรับผิดชอบเกี่ยวกับยาเสพติด ในข้อหาผลิต นำเข้า จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือในข้อหา มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท 1 หรือประเภท 2 เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด อันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

มีข้อยกเว้นเฉพาะในกรณี อันเป็นการกระทำตามหน้าที่ในกฎหมาย หรือตามธรรมเนียมจรรยา หรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นกับบุคคล ซึ่งเป็นสามี หรือภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ นั้น

สรุปได้ว่า พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หมายถึง พฤติกรรมใด ๆ ที่แสดงออกว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น สนับสนุน ช่วยเหลือ จัดหา ให้เงิน รับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใด หรือคบค้าสมาคม หรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย ขอนำเสนองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งงานวิจัยภายในประเทศ และงานวิจัยต่างประเทศ ตามลำดับดังนี้

1. งานวิจัยภายในประเทศ

เกรียงไกร ไทยตรง (2550) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนในระดับอำเภอของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า

1. อายุเริ่มแรกและสาเหตุในการดื่มสุรา นักเรียนที่ดื่มสุราเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย โดยอายุของการเริ่มดื่มอยู่ที่ 10 ปี พบว่า สาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้ดื่มสุรามากที่สุด คือ การอยากลอง

2. ชนิดของสุราที่ดื่มครั้งแรก คือเบียร์ รองลงมา คือ สเปาย เหล้าขาว เหล้าสี และสุราปรุงพิเศษ

3. โอกาสและสถานที่ในการดื่มสุรา นักเรียนส่วนใหญ่ดื่มสุราในงานเทศกาลต่าง ๆ เช่นงานบุญ งานบวช งานแต่งงาน รองลงมาคือ ดื่มในงานเลี้ยงสังสรรค์ระหว่างเพื่อน

ดื่มสังสรรค์ในครอบครัว นักเรียนส่วนใหญ่จะดื่มสุราที่บ้านเพื่อนมากที่สุด รองลงมาคือที่บ้านของตนเอง ช่วงเวลาที่ดื่มมากที่สุด คือ ดื่มในวันหยุด

4. ความถี่และปริมาณการดื่ม นักเรียนส่วนใหญ่ดื่มสุราบ้างเป็นบางครั้งเมื่อ นักเรียนเริ่มดื่มแล้วในแต่ละครั้งจะหยุดดื่มเมื่อรู้สึกมีมึนงงศีรษะ จึงจะพอ

5. ค่าใช้จ่ายและการได้มาของสุรา นักเรียนส่วนใหญ่ได้สุรามาดื่ม โดยผู้อื่นจ่ายเงินซื้อ ดื่มฟรี ค่าใช้จ่ายในการดื่มสุราของนักเรียนส่วนใหญ่ครั้งละ 50-100 บาท

6. กิจกรรมที่ทำในระหว่างและหลังการดื่มสุรา นักเรียนส่วนใหญ่นิยมสูบบุหรี่ร่วมกับการดื่มสุรา รองลงมาสูบบุหรี่ชาร่วมกับการดื่มสุรา เสพยาบ้า ใช้สารระเหย โทกอล ทองนพเก้า (2550) ได้วิจัยเรื่องการดำเนินงานและปัญหาการป้องกันปราบปรามยาเสพติด ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครจังหวัดอ่างทอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ 279 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจนครจังหวัดอ่างทอง มีการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับคือ ด้านป้องกันยาเสพติด ด้านปราบปรามยาเสพติด และด้านสนับสนุนบำบัดรักษาผู้ป่วยยาเสพติด

2. เจ้าหน้าที่ตำรวจนครจังหวัดอ่างทอง มีปัญหาการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับคือ ด้านปราบปรามยาเสพติด ด้านสนับสนุน บำบัดรักษาผู้ป่วยยาเสพติด และด้านป้องกันยาเสพติด

3. เจ้าหน้าที่ตำรวจนครจังหวัดอ่างทอง ที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน การเข้ารับการอบรมและพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05,

4. เจ้าหน้าที่ตำรวจนครจังหวัดอ่างทอง ที่มีอายุ ชั้นยศ ประสบการณ์การปฏิบัติงานและพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปรพร แซ่ห่าน (2550) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในระดับอำเภอของประเทศไทยผลการศึกษพบว่า

1. อายุเริ่มแรกและสาเหตุในการดื่มสุรา พบว่า นักเรียนที่เริ่มดื่มสุราครั้งแรกอายุน้อยที่สุดคือ 6 ปี โดยสาเหตุส่วนใหญ่คือการอยากลอง และสาเหตุที่ยังคงดื่มอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่คือ เพื่อนชวน
 2. ชนิดและที่มาของสุราที่ดื่ม พบว่า สุราชนิดแรกและยังคงดื่มอยู่ในปัจจุบันส่วนใหญ่คือ เบียร์
 3. โอกาสและสถานที่ในการดื่มสุรา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะดื่มในงานเทศกาลต่าง ๆ กับเพื่อน โดยใช้บ้านเพื่อนเป็นสถานที่ และช่วงเวลาสำหรับดื่มก็จะเป็นช่วงวันหยุด
 4. ค่าใช้จ่ายและวิธีการได้มาของสุรา พบว่า ได้สุรามาโดยการจ่ายเงินซื้อเอง โดยจะจ่ายเงินซื้อไม่เกิน 100 บาท
 5. ความถี่และปริมาณในการดื่มสุรา พบว่า นักเรียนดื่มสุราเป็นบางครั้ง ปริมาณการดื่มแต่ละครั้ง พบว่า ส่วนใหญ่จะดื่มหนึ่งถึงเมื่อดื่มสุราในแต่ละครั้งแล้วส่วนใหญ่จะหยุดดื่มเมื่อรู้สึกมึนงงศีรษะ
 6. พฤติกรรมในการแสดงออกหลังดื่มสุรา พบว่า นักเรียนสูบบุหรี่ร่วมกับดื่มสุรา สำหรับการแสดงออกหลังดื่มสุราคือ นอน มีบางส่วนเมื่อดื่มสุราแล้วมีเรื่องทะเลาะวิวาทชกต่อยกับผู้อื่น และมีจำนวนมากถึงหนึ่งในสามที่เมาสุราแล้วขับจักรยานพาหนะ
- วัลรัตน์ ปริดาอุทธาน (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในระดับอำเภอของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า
1. นักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ดื่มสุราเริ่มครั้งแรกในช่วงอายุ 15 ปี โดยสาเหตุของการดื่มสุราครั้งแรก มาจากการอยากลอง และสาเหตุที่นักเรียนยังคงดื่มสุราอยู่ในปัจจุบันคือ เพื่อนชวน
 2. ชนิดของสุราที่ดื่มครั้งแรก คือเบียร์ และชนิดที่ดื่มบ่อยครั้งคือ เบียร์
 3. นักเรียนส่วนใหญ่ดื่มสุร่าบ่อยมากที่สุดในงานเทศกาลต่าง ๆ โดยคนที่ดื่มสุร่าด้วย คือ เพื่อน ส่วนช่วงเวลาที่ยดื่มโดยปกติคือ ดื่มในช่วงวันหยุด และสถานที่ ที่ใช้ดื่มสุร่าบ้านเพื่อน
 4. นักเรียนส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายในการดื่มสุร่าประมาณ 50-100 บาทต่อครั้ง และมีวิธีการได้มาของสุร่า คือ จ่ายเงินซื้อมาเอง

5. ปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่ดื่มบ้างเป็นบางครั้ง และแต่ละครั้งที่ดื่มมากกว่าหนึ่งกลม สำหรับการเลิกดื่มในแต่ละครั้ง จะเลิกดื่มเมื่อเริ่มรู้สึกมึนงงศีรษะ

6. ในการดื่มแต่ละครั้งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยใช้สารเสพติดร่วมกับการดื่มสุรา สำหรับการกระทำที่นักเรียนส่วนใหญ่แสดงออกหลังการดื่มสุรา คือ นอน นอกจากนี้ส่วนใหญ่ไม่เคยทะเลาะวิวาทชกต่อย เนื่องจากดื่มสุรา แต่เป็นที่สังเกตว่ามีจำนวนของนักเรียนเกือบครึ่งหนึ่งที่บอกว่าหลังจากการดื่มสุราแล้วจะขับขี้นพาหนะ โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์

สุริยา มณีโชติ (2551) ได้วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดภายใต้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดิน ของผู้นำชุมชนใน อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย ผลการศึกษพบว่า

1. การมีส่วนร่วมในนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดภายใต้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดิน โดยรวมมีส่วนร่วมในระดับปานกลาง โดยผู้นำชุมชน มีส่วนร่วมในด้านกิจกรรมการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎระเบียบของหมู่บ้านมากที่สุด รองลงมาด้านกิจกรรมบำบัดผู้เสพ ด้วยวิธีชุมชนบำบัด และกิจกรรมการป้องกันไม่ให้มีผู้เสพยาเพิ่มมากขึ้น และกิจกรรมด้านการข่าว ส่วนกิจกรรมบำบัดผู้เสพด้วยวิธีชุมชนบำบัด มีส่วนร่วมน้อยที่สุด

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า มีเพียงเพศ และประสบการณ์ในการทำงานของผู้นำ ชุมชนเท่านั้นที่ทำให้การมีส่วนร่วม ในนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดภายใต้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดิน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นอายุ การศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ของผู้นำชุมชน

3. ปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมในนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่า ผู้นำชุมชนพบปัญหาเศรษฐกิจ จากสถานะเศรษฐกิจตกต่ำ ซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยทันที ส่งผลให้การมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้นำชุมชนในนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดภายใต้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดิน ทำได้อย่างไม่เต็ม ความสามารถ สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหาก็ได้แก่ภายในชุมชนควรจะดำเนินการตามโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริเศรษฐกิจแบบพอเพียงมาใช้เป็นแกนนำในการพัฒนา เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน

อาทิตย์ อัมไพ (2551) ได้ศึกษาวิจัย การดำเนินงานป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนตามทัศนะของบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3 ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงระดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านบุคลากร ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และด้านนักเรียน

2. โรงเรียนขนาดใหญ่กับบุคลากรในโรงเรียนขนาดเล็ก ตามทัศนะของบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3 โดยรวมมีการดำเนินงานป้องกันและแก้ปัญหาสุขภาพเสพติด ในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร และด้านครอบครัว ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

อุทุมพร ณ นคร (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทดลองสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2550 ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยเชิงพรรณนา เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ (Descriptive Correlational Study) ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการทดลองสูบบุหรี่ในนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้น ม.1-ม.3) โรงเรียนชลราษฎรอำรุง จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2550 จำนวน 300 คน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) มีอัตราการทดลองสูบบุหรี่ร้อยละ 22.3 และปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับการทดลองสูบบุหรี่ของนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการสูบบุหรี่ และการเข้าถึงบุหรี่

อัญญาศั ราชตราฐ (2551) ได้ศึกษาสาเหตุการเสพสิ่งเสพติดของนักเรียนโรงเรียนพนมสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 2 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 338 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. สาเหตุการเสพสิ่งเสพติด ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ด้านตัวนักเรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านสภาพสังคมเศรษฐกิจ

2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า นักเรียนที่มีเพศ และระดับการศึกษา หรือระดับช่วงชั้นแตกต่างกัน มีสาเหตุการเสพสิ่งเสพติด โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ณรงค์ หมั่นอภัย (2552) ได้ศึกษาปัจจัยทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการ ใช้นยาเสพติดของเยาวชนในอำเภอบ้านไธสง จังหวัดลำพูน ผลการศึกษาพบว่า สภาพครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างมีฐานะพอกินพอใช้ บิดามารดาจบการศึกษาระชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีการว่ากล่าวตักเตือนเยาวชนอยู่เสมอถึงโทษของการ ใช้นยาเสพติด ให้ความรักความอบอุ่นและเอาใจใส่เลี้ยงดูอย่างสบายตามใจทุกอย่าง เยาวชนมีความพึงพอใจต่อสภาพครอบครัวของตนเองอย่างมาก สรุปว่า ถึงแม้เยาวชนจะมีความพึงพอใจต่อครอบครัวแต่ก็ยังตัดสินใจ

ใช้ยาเสพติด แสดงให้เห็นว่า ครอบครัวไม่มีผลต่อการตัดสินใจใช้สารเสพติด ของเยาวชน แต่อย่างไร เยาวชนจะมีความรักความผูกพันกับกลุ่มเพื่อนอย่างมาก จะมีการพบปะสังสรรค์ กันบ่อยครั้ง มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในเพื่อนกลุ่มเดียวกัน จะชอบเที่ยวกลางคืน สูบบุหรี่ ดื่มสุราและชักชวนกันใช้สารเสพติด ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้เยาวชนมีการใช้สารเสพติด เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สภาพทัศนคติเกี่ยวกับสารเสพติด ของเยาวชนกลุ่มตัวอย่างทราบถึงโทษของการใช้ สารเสพติดเป็นอย่างดี แต่เยาวชนเหล่านี้ก็ยังตัดสินใจใช้สารเสพติด เพราะอยากลอง เพื่อน ชักชวน และประเภทสารเสพติดที่เยาวชนกลุ่มตัวอย่างนิยมใช้มากที่สุดได้แก่ ยาบ้า

ไพรัตน์ อ้นอินทร์ (2552) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของวัยรุ่นที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นขาดความเชื่อมั่นในการ ปฏิเสธการดื่มแอลกอฮอล์ มี 3 ประการ ได้แก่

1. ปัจจัยนำ คือวัยรุ่นขาดความเชื่อมั่นในการปฏิเสธการดื่มมีทัศนคติและความ คาดหวังเชิงบวกต่อผลจากการดื่ม
2. ปัจจัยเอื้อ คือ ร้านค้าจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กระจายทั่วไป และฝ่าฝืนกฎหมาย องค์กรหลักในชุมชนไม่ควบคุมอย่างจริงจัง
3. ปัจจัยเสริม คือ แรงกระตุ้นจากกลุ่มเพื่อน รุ่นพี่ แบบอย่างการดื่มมาจาก ผู้ใหญ่ ค่านิยมในชุมชนและทัศนคติผู้ปกครองที่ยอมรับการดื่มของวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ ผลกระทบที่เกิดจากการดื่มของวัยรุ่น ด้านสุขภาพไม่พบผลกระทบเฉียบพลัน แต่พบว่า เป็นต้นเหตุนำไปสู่ความกึกคะนอง การบาดเจ็บจากการทะเลาะวิวาทมากที่สุด รองลงมา คือ อุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ เม้าค่าง ขาดสมาธิในการเรียน ผลกระทบด้านครอบครัว พบว่า ผู้ปกครอง มีความห่วงใย ทุกข์ใจน้อยใจเกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มที่มากเกินไปของวัยรุ่น และการที่ต้องตกอยู่ในภาวะจำยอมเกี่ยวกับการสูญเสียเงิน โดยไม่จำเป็นจากการก่อคดี ของวัยรุ่น

เลอศักดิ์ ติณสุวรรณ (2553) ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ยา เสพติดในระดับปานกลางมากที่สุด พบร้อยละ 70.4 รองลงมามีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพ ติดในระดับสูง พบร้อยละ 16.3 และมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดในระดับต่ำ พบน้อย ที่สุดเพียงร้อยละ 13.3 และยังพบอีกว่า อายุ ลำดับการเกิด สถานภาพของครอบครัว ลักษณะการ พักอาศัย การอบรมเลี้ยงดูและทัศนคติที่ผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านเพศ และรายได้ของครอบครัวที่ได้รับต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด

สถิต สังข์ประไพ (2553) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ในเขตอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในเรื่องการแจ้งเบาะแส การให้ข้อมูลข่าวสาร และการรับทราบข่าวสารในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของภาครัฐ
2. ผู้ประกอบการมีความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
3. ผู้ประกอบการที่มีกิจกรรมยามว่าง หรือระยะเวลาทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน,
4. สถานประกอบการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์เกี่ยวกับการขออนุญาตตาม พระราชบัญญัติหอพัก และอาคารชุด โดยรวม และเป็นรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

ชฎิล สมรภูมิ (2554) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสี่ยงต่ำ
2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มี 4 ปัจจัย ได้แก่ทัศนคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ของโรงเรียน และตัวแบบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ระดับสำคัญทางสถิติ .01,
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

มี 5 ปัจจัย ได้แก่ การตลาดเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติ ต่อการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ และผ่านความคาดหวังจากการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ การสนับสนุนจากเพื่อน ที่ดื่มน้ำแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติต่อการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความคาดหวังจากการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และความคาดหวังจากการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อพฤติกรรมการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์มี 1 ปัจจัย ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ และมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านทัศนคติต่อการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 และ

5. แนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ ของนักเรียนวัยรุ่น ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์จังหวัด ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ประกอบการจำหน่ายเครื่องดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ และผู้ประกอบการหอพักในการป้องกันปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ ร่วมกับการบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์และกฎหมายคุ้มครองเด็ก

อมรวิเศษ นาคกรรพ (2555) ได้ศึกษาความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ที่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชนไทยผลการศึกษพบว่า ในปัจจุบันมีสถานการณ์พฤติกรรมของเด็กและเยาวชนไทย ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการสร้างค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ที่เป็นปัญหา 4 ประเภท ได้แก่ ปัญหาการใช้สารเสพติด ปัญหาความรุนแรง ปัญหาการติดการพนัน และปัญหาเรื่องเพศ สำหรับปัญหาการใช้สารเสพติด พบว่า เด็กและเยาวชนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา มีพฤติกรรมการดื่มน้ำ เครื่องดื่มน้ำแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ และมีการใช้สารเสพติดในสถานศึกษาด้วย

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Land and Others (1984 : 146-148) ได้ศึกษาอิทธิพล ของกลุ่มเพื่อน เพื่อติดตามดูพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3-4 พบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อความนึกคิดของเด็ก แต่ไม่ใช่แรงกดดันโดยตรงต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ โดยอิทธิพลของเพื่อนจะเป็นแรงผลักดัน ทำให้หันไปเกิดการกระทำหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลอื่น ในกลุ่ม นอกจากนี้ยังได้เสนอแนะทางการศึกษาที่ทำให้เด็กสามารถเข้าใจอิทธิพลของกลุ่มธรรมชาติ

แรงกดดัน เข้าใจความต้องการของตนเอง สามารถกำหนดทางเลือกที่จะตอบสนองความต้องการเหล่านั้น และตัดสินใจเลือกทางที่ดีที่สุด

Paulson (1990) ได้ทำการวิจัยนักศึกษาที่ใช้ยาเสพติดให้โทษ และนักศึกษาที่ไม่ใช้ยาเสพติดให้โทษ โดยใช้แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับการใช้ยาเสพติดให้โทษและเหตุการณ์การใช้ยาเสพติดให้โทษ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ใช้ยาเสพติดในด้านบรรยากาศ ของครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ผู้ติดยาเสพติดให้โทษความสัมพันธ์ในครอบครัวจะห่างเหิน ความสัมพันธ์ที่ดีมีความรักความอบอุ่นน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ยาเสพติด

Brookover (1999) ได้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสาเหตุการเสพติดแอลกอฮอล์ และยาเสพติดของเยาวชน และได้สัมภาษณ์เกี่ยวกับ โปรแกรมการศึกษาการเสพติด ที่อาศัยโรงเรียนเป็นฐาน โดยใช้กลุ่มโรงเรียนในรัฐแคนซัสในชนบท จำนวนกลุ่มซึ่งมีผู้บริหารและ ผู้ให้คำปรึกษาโรงเรียนจำนวน 8 คน ที่ให้สัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ให้ข้อมูลรับรู้ว่ามีนโยบายป้องกันแอลกอฮอล์และยาเสพติด แตกต่างตามบรรทัดฐาน ของชุมชนที่อนุญาตให้เสพติดได้มากขึ้น ความหมายของโรงเรียนที่จะลดการใช้สิ่งเสพติดเหล่านี้ เยาวชนถูกทำลายด้วยการให้ความสามารถของชุมชน เริ่มตั้งแต่ผู้ปกครองแทรกแซงอย่างทำท่าย หรือไม่เห็นกันกับสิ่งที่โรงเรียนปฏิบัติต่อนักเรียนที่เสพติดหรือไม่ปฏิบัติตามนโยบายการป้องกันยาเสพติด ไปจนถึงผู้ปกครองเหล่านั้นซื้อบุหรี่ และสุราให้ลูก ๆ ของตนเสพยาเอง และพบว่านโยบายของกลุ่ม โรงเรียนเน้นมาตรการลงโทษมากกว่ามาตรการป้องกัน

Younoszai and Others (1999 :77-94) ทำการศึกษาแนวโน้มการใช้สารเสพติดประเภทแอลกอฮอล์ บุหรี่ และสารเสพติดอื่น ๆ จากปี 1987-1991 : การใช้โปรแกรมป้องกันสารเสพติด กับวัยรุ่นที่ใช้สารเสพติดทั่วโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า มีปริมาณการใช้สารเสพติดแทบทุกชนิดลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในวัยรุ่น ยกเว้น สารเสพติดประเภทแอลกอฮอล์ และพบว่า การคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมที่เป็นเด็กมีปัญหาเป็นปัจจัยเสี่ยงที่เด่นชัดที่สุด ที่ทำให้วัยรุ่นเสพยาเสพติด ในขณะที่การคบเพื่อนที่ไม่เสพยาเสพติดเป็นปัจจัยป้องกันสารเสพติดที่สำคัญที่สุด

Rosati (2000) ได้ทำการวิจัยเรื่องการป้องกันยาเสพติด ที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียน ตามโครงการ โรงเรียนปลอดยาเสพติด กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครู จำนวน 412 คน ผลการวิจัยพบว่า การป้องกันปัญหาเสพติดในสถานศึกษา ได้แก่

1. ควรให้ความรู้แก่นักเรียนโดยการเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ เพื่อให้ นักเรียนสามารถซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ เกี่ยวกับยาเสพติดกับวิทยากร โดยตรง เพราะวิทยากรที่

ได้รับเชิญมาบรรยาย มักจะเป็นบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยตรง ได้แก่ แพทย์ ตำรวจ และนักสังคมสงเคราะห์

2. ครูควรจัดบรรยายทางวิชาการให้น่าเรียน โดยสร้างความเป็นกันเอง ระหว่างครูกับนักเรียน และการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน โดยการจัดสถานที่ให้สะอาด ร่มรื่น ปลอดภัย และ

3. สถานศึกษาควรสนับสนุน ให้มีการสร้างเครือข่ายระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันหาทางออกในการป้องกัน ยาเสพติดในสถานศึกษา

Feinstein (2005) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ยาเสพติดของนักศึกษา โดยใช้กลุ่ม ตัวอย่างเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ จำนวน 829 คน ผลการวิจัยพบว่า การใช้ยาเสพติดของนักศึกษา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการใช้ยาเสพติด ของผู้ปกครอง กล่าวคือ ถ้าผู้ปกครองของนักศึกษาคนใดที่ใช้ยาเสพติดชนิดใดแล้ว นักศึกษาค้นนั้น ก็จะมีแนวโน้มที่จะใช้ยาเสพติดชนิดนั้นตามไปด้วย

William and Others (1990 : 99) ได้ศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและพ่อแม่ที่มีผลต่อการเสพติด ของเยาวชน โดยศึกษาภูมิหลังของครอบครัวของผู้ติดเฮโรอีนชาย จำนวน 756 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านครอบครัว ได้แก่ ขนาดของครอบครัว ลำดับที่เกิด สภาพเศรษฐกิจ และสังคมการใช้ยาเสพติดของครอบครัว มีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับยาเสพติด แตกต่างกัน รวมทั้งมีความสัมพันธ์กับอายุของเยาวชนที่หนีออกจากบ้าน และอายุที่เริ่มใช้ยาเสพติดแตกต่างกัน

Coker and Borders (2001) ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยและสิ่งแวดล้อมที่มีต่อปัญหา การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของเยาวชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและทดสอบแบบจำลอง ในการอธิบายพฤติกรรมปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน จากการศึกษาพบว่าการสนับสนุนจากผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมเชิงบวกในโรงเรียนของนักเรียนระดับเกรด 8 มีผลกระทบต่อการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน และการสร้างค่านิยมเชิงบวกของกลุ่มเมื่อศึกษาถึงระดับเกรด 10 และผลกระทบนี้จะมีผลต่อการป้องกันกันปัญหาการดื่มของเยาวชนในระดับเกรด 10 ผลการศึกษาที่มีต่อการกำหนดนโยบายด้านเยาวชน คือ โรงเรียนและ ผู้รับผิดชอบตอนนโยบายด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนควรให้ความสำคัญกับโครงการ ป้องกันปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของเยาวชน โดยให้ความสำคัญกับปัจจัยภายในตัว เด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการรับรู้และการมองตนเอง ประกอบกับการพัฒนาพฤติกรรม การ

ตัดสินใจเกี่ยวกับการคบเพื่อน และความสามารถในการรู้จักปฏิเสธ เนื่องจากผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นบทบาทของผู้ปกครองกับสภาพแวดล้อมของโรงเรียน สามารถส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการดื่มของเยาวชนได้

Duncan and Others (2006) ได้สรุปผลการศึกษาปัจจัยเสี่ยงต่อการดื่มสุราในเด็กและวัยรุ่น การดื่มสุราของเด็กเกิดจากการเลียนแบบพ่อแม่และเพื่อนที่ดื่มสุรา ครอบครัวที่มีปัญหาการดื่มยิ่งส่งผลให้เด็กมีการดื่มสุรา เด็กเล็กที่เริ่มดื่มสุราครั้งแรก มักตั้งต้นที่บ้าน นอกจากนี้บรรยากาศในครอบครัว การเลี้ยงดูของพ่อแม่มีผลต่อพัฒนาการของเด็กวัยรุ่น โดยเฉพาะพฤติกรรมการดื่มสุราก็พัฒนาไปด้วย ยิ่งถ้าครอบครัวขาดความอบอุ่นพ่อแม่เลี้ยงลูกไม่เป็น (ขาดระเบียบวินัย ไม่ได้รับการอบรมสั่งสอน ไม่มีการลงโทษเมื่อทำผิด และขาดการติดตามดูแล) เป็นปัจจัยเสี่ยงที่สำคัญต่อการดื่มสุราในเด็กวัยรุ่น นอกจากนี้อิทธิพลกลุ่มเพื่อน โดยเฉพาะเพื่อนไม่ดี เป็นเหตุกระตุ้นให้เด็กวัยรุ่นดื่มสุราหรือใช้สารเสพติด ในระยะวัยรุ่นตอนกลางและใกล้เป็นผู้ใหญ่ ปัจจัยเสี่ยงต่อการดื่มสุราในวัยรุ่นมีทั้งมาจากพ่อแม่และกลุ่มเพื่อนที่น่าสนใจคือ จากพ่อแม่ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการเริ่มดื่มตั้งแต่อายุน้อย ส่วนอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมีผลต่อพฤติกรรมการดื่มสุราเมื่อเด็กอายุมากขึ้น

Pedersen and McCarthy (2008) ได้ศึกษาสภาพแวดล้อมที่บ้านและสังคมที่ช่วยลดปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นบางประเภทได้ จากการศึกษาวัยรุ่นจำนวน 202 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า บุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่เสริมซึ่งกันและกัน (Additive Effect) และมีปฏิริยาต่อกันและกัน (Interaction Effect) สำหรับการเสริมกันของบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อม พบว่า อาสาสมัครวิจัยที่มีบุคลิกภาพแบบขาดความยับยั้งชั่งใจจะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการดื่มแล้วยับยั้งน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีบุคลิกภาพแบบนี้เช่นกัน แต่พฤติกรรมกรรมในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นได้ในสภาพแวดล้อมที่มีการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่าย และขาดการติดตามพฤติกรรมของพ่อแม่ ผลการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่า การนำครอบครัวเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมร่วมกับวัยรุ่น มีแบบฝึกหัดเพื่อให้บิดามารดาและบุตร ทำด้วยกันที่บ้าน ซึ่งขณะทำจะมีการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ค้นหาวิธีในการปฏิเสธการใช้สารเสพติด สังเกตและอภิปรายผลร่วมกัน นอกจากนี้ บิดามารดายังมีการฝึกทักษะการสื่อสารกับลูก การจัดการกับพฤติกรรมของลูก เป็นต้น มาตรการระดับครอบครัวที่จะป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารเสพติดอื่น ๆ ได้แก่ การจัดกิจกรรมร่วมภายในบ้าน ระหว่างพ่อแม่ลูก การฝึกอบรมทักษะครอบครัวที่เสริมทักษะการเป็นพ่อแม่ โดยการเพิ่มความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก โดยการใช้การเสริมแรงทางบวก ทักษะการฟัง การ

ติดต่อสื่อสารและการแก้ปัญหา การเป็นแบบอย่างที่ดี การสร้างความรักความอบอุ่นในครอบครัว การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา อ่านหนังสือ ซึ่งการให้ความรักความอบอุ่นในครอบครัวเป็นเรื่องสำคัญในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงด้านการเสพยาเสพติดในวัยรุ่น

สรุปได้ว่า ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่สลับซับซ้อน มีปัจจัย ที่เป็นสาเหตุอยู่หลายประการ ซึ่งเกี่ยวข้องประกอบกัน จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีปัจจัยที่สำคัญๆ แบ่งออกเป็น 2 ประการคือ

1. ปัจจัยจากตัวบุคคล ซึ่งเป็นเรื่องส่วนบุคคลที่เกิดจากตนเอง ได้แก่ สภาพความเป็นอยู่ที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตหรือวิถีชีวิตส่วนตัว
2. ปัจจัยจากสภาพแวดล้อม เป็นเรื่องที่เกิดจากสภาพแวดล้อม ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สถานศึกษา ชุมชนที่อยู่อาศัย ตลอดจนการสื่อสารสนเทศต่างๆ สภาพของสังคม และสิ่งแวดล้อมโดยรอบเหล่านี้มีอิทธิพลอย่างมาก ต่อการชักนำเข้าสู่การเกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติด

โดยรวมประเด็นหลัก ๆ ที่มีความสำคัญ ได้แก่

1. อยากรทดลอง ความคึกคะนองอยากทดลองสิ่งใหม่ๆ อยากรู้อยากเห็น อยากรู้รสชาติ อยากรู้สัมผัส โดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และคิดว่าตัวเองคงไม่ติดง่าย ๆ ซึ่งมักส่งผลให้วัยรุ่นติดสารเสพติดได้ในเวลาต่อมา
2. ครอบครัว เด็กวัยรุ่นที่มีปัญหาในครอบครัว ขาดความรักความอบอุ่น ครอบครัวแตกแยก ทะเลาะหรือขัดแย้งกันเป็นประจำ ตลอดจนมีปัญหาในด้านการเรียน ปัญหาความรัก ปัญหาเหล่านี้จะส่งผลให้เด็กวัยรุ่นหาทางออกโดยการใช้ยาเสพติด เพื่อระงับความทุกข์ใจที่เกิดขึ้น
3. เพื่อนชักชวน วัยรุ่นส่วนใหญ่มีสัญชาตญาณต้องการอยู่ร่วมกัน ต้องการได้รับการยกย่อง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมของหมู่คณะ ดังนั้นถ้าเพื่อนชักชวนให้ลองขอมั้ดไม่ได้ มิฉะนั้นจะกลายเป็นเข้ากับเพื่อนไม่ได้ จึงทำให้วัยรุ่นต้องยอมใช้ยาเสพติดตามการชักชวนของเพื่อน
4. สถานศึกษา เพราะสถานศึกษาเป็นสถานที่ ที่มีความสำคัญรองลงมาจากครอบครัว สถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะทำให้เยาวชน ได้รับความรู้ในเรื่องสารเสพติดอย่างสม่ำเสมอควรให้ความเอาใจใส่ในการดูแล และเป็นທີ່ปรึกษาที่ดีให้แก่แก่นักเรียน เมื่อทราบว่า มีนักเรียนติดยาเสพติด สถานศึกษาต้องรีบแจ้งให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองของนักเรียน

ทราบ และร่วมมือกันแก้ปัญหาให้กับนักเรียน สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมต่างๆ และแหล่ง
 นันทนาการ ให้แก่นักเรียนอย่างเพียงพอ นอกจากนั้นควรมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้เยาวชน
 ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ความสนุกเพลิดเพลินแต่ได้ใช้เวลาว่าง
 ให้เป็นประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา คณิตรี ฟุตบอลเสริม ประดิษฐ์งานช่าง จัดดอกไม้ เย็บปักถักร้อย ฯลฯ เยาวชนจะได้รวมกลุ่มกันอย่างสร้างสรรค์ไม่ไปมั่วสุมกันในที่ต่าง ๆ เพื่อทำในสิ่งที่ไม่พึงประสงค์

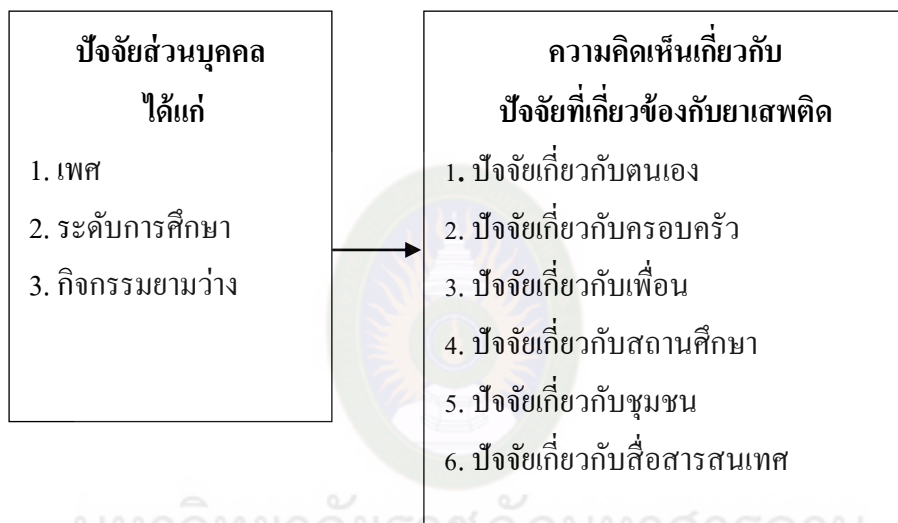
5. ชุมชนที่พ่อกาอาศัย อยู่ในสภาพแวดล้อมหรือชุมชนที่มีคนติดยา หรือเป็น
 แหล่งที่มีการขายยาเสพติด ซึ่งการที่วัยรุ่นอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบนี้ ทำให้เห็นว่าการใช้
 ยาเสพติดเป็นเรื่องธรรมดา เมื่อวัยรุ่นถูกชักจูงให้ลองเสพยา ก็จะคล้อยตามได้ง่าย หรือบางคน
 อาจลองเสพยาเสพติดเองเพราะเกิดความสงสัยว่า ยาเสพติดจะช่วยให้เกิดความสุขสนาน
 ได้อย่างไร

6. สื่อสารสนเทศ การพัฒนาในด้านข้อมูลข่าวสารอย่างไรพรมแดนโดยอาศัย
 เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีส่วนสำคัญต่อการแพร่กระจายของยาเสพติด เห็นได้จากการจับกุมคดียา
 เสพติดที่ผู้ต้องหาระบุว่าได้เรียนรู้วิธีการผลิตและสั่งซื้อสารเสพติดจากทางอินเทอร์เน็ต
 นอกจากนี้ยังปรากฏว่ามีหลาย Website ที่มีการโฆษณาเชิญชวนและจำหน่ายยาเสพติด เป็นอีก
 ช่องทางหนึ่งที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารต้อง
 ร่วมมือกันแก้ไขอย่างใกล้ชิด

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดด้านจิตวิทยาสังคม และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544 (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. 2544 : 5-6) มาประยุกต์เพื่อกำหนด เป็นกรอบแนวคิดสำหรับการวิจัย ในครั้งนี้ตามภาพประกอบที่ 1 ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการไว้ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดสถานศึกษาในเขตพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จำนวน 14 แห่ง รวมทั้งสิ้น 2,388 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณทางสถิติใช้สูตรของ Taro, Yamane (1973 : 737) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (จำนวน)

N = จำนวนประชากรศึกษาทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (กำหนดไว้เท่ากับร้อยละ 0.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{2,388}{1 + 2,388(0.05)^2} \\ &= 342.61 \end{aligned}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 343 คน

ตารางที่ 1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนในเขตอำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

ลำดับ	สถานศึกษา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1.	โรงเรียนห้วยเม็กวิทยาคม	1,115	160
2.	โรงเรียนวังลิ้นฟ้าวิทยาคม	189	27
3.	โรงเรียนคำเจริญวิทยาคม	225	33
4.	โรงเรียนทรายมูลพิทยาคม	133	19
5.	โรงเรียนหัวหินวัฒนาลัย	242	35
6.	โรงเรียนชุมชนกุศโลดวิทยาคม	87	13
7.	โรงเรียนหนองแวงประชาสรรค์	83	12
8.	โรงเรียนนาค้อวิทยาคม	52	7
9.	โรงเรียนคำหม้อดแก้วบำเพ็ญวิทยา	84	12
10.	โรงเรียนชุมชนสะอาดผดุงศิลป์	35	5
11.	โรงเรียนโนนเตาไหหนองแก	29	4
12.	โรงเรียนบ้านทรายทองวิทยาคม	35	5
13.	โรงเรียนโนนสะอาดราษฎร์อำนวย	27	4
14.	โรงเรียนหนองบัววิทยาเสริม	52	7
รวม		2,388	343

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

ในการศึกษานี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามปลายปิดเป็นประเภทสอบถามรายการ (Check List) เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา กิจกรรมยามว่าง สถานภาพของบิดา มารดา และอาชีพของบิดา มารดา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับ

ยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยแยกเป็นรายด้าน 6 ด้าน โดยใช้รูปแบบสอบถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Lilert's Scale) ได้แก่ บ่อยมาก บ่อย บางครั้ง นาน ๆ ครั้ง และไม่เคย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยแบ่งระดับพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้อง เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Lilert's Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ เป็นประจำ บ่อยครั้ง นานๆครั้ง และไม่เคย

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open- Ended Questionnaire) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

2.2 กำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมรอบคิด วัตถุประสงค์ และองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

2.3 นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขและเสนอแนะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

3. การหาคุณภาพของแบบสอบถาม

3.1 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ตามวิธี ของโรวินELLI (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (Hambleton) (ภาควิชาและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2551 : 93) ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ให้คะแนน + 1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์
ให้คะแนน -1 เมื่อผู้ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์
แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร

$$\text{สูตร} \quad \text{IOC} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum x$ แทน ผลคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

- เกณฑ์ 1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.66 -1.00 มีค่าความเที่ยงตรงสูง ใช้ได้
2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.66 ต้องปรับปรุงยังใช้ไม่ได้

การตรวจสอบครอบคลุมความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความถูกต้อง
ความเที่ยงตรง เชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ความถูกต้องของรูปแบบแบบสอบถามและ
การใช้ภาษาเพื่อ ให้ถูกต้องตามหลักวิชาและเพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามโดย
ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

1. ด้านเนื้อหา พ.ต.อ. บรรจง ศิริสุทธิ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร
ห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ วุฒิกการศึกษา ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต (ศส.ม.) สาขาวิชารัฐศาสตร์
2. ด้านภาษา นายสุรเชษฐ์ พละเงิน รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การ
ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 วุฒิกการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) สาขาการบริหาร
การศึกษา
3. ด้านการประเมินและวัดผล นายปรเมษฐ์ ไผ่ฤทธิ์ ศึกษานิเทศก์
ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 วุฒิกการศึกษา การศึกษา
บัณฑิต (กศ.บ.) สาขาวิชาภูมิศาสตร์

3.2 จากนั้น นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียน โรงเรียนห้วยเม็ก
วิทยาคมจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แล้วนำแบบสอบถามหาค่า
อำนาจจำแนกโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างรายข้อกับรวมทุกข้อ (Item-
Total Correlation) ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
คิด มีค่า 0.38 – 0.79 ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับ
กับยาเสพติด มีค่า 0.52 – 0.71 และการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยการ
หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของปัจจัย

ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด มีค่า 0.95 ได้ค่าความเชื่อมั่นของพฤติกรรม
เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีค่า 0.95

3.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน โดยได้ค่าดัชนี
ความสอดคล้อง (IOC) มีค่ารวม 1.00 แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนทุกด้าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียน
ในเขตอำเภอห้วยเม็กจำนวน 14 โรงเรียน เพื่อประสานข้อมูลในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก
นักเรียนในสังกัด

2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไปยังนักเรียนที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย

3. ให้มีผู้ช่วยผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัย

4. เก็บข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ ในการประมวลผล
และวิเคราะห์ข้อมูลโดยดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ

2. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ ลงรหัสตามแบบการลงรหัส

(Coding Form)

3. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว ให้คะแนนแต่ละข้อจากอำนาจการจำแนกรายข้อ
ในแบบสอบถาม กำหนดไว้ 5 ระดับตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2551 : 99-100) ดังนี้

3.1 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ดังนี้

ระดับพฤติกรรมเสี่ยง	บ่อยมาก	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับพฤติกรรมเสี่ยง	บ่อย	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับพฤติกรรมเสี่ยง	บางครั้ง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับพฤติกรรมเสี่ยง	นาน ๆ ครั้ง	กำหนดให้	2	คะแนน

ระดับพฤติกรรมเสี่ยง ไม่เคย กำหนดให้ 1 คะแนน

3.2 นำคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาค่าเฉลี่ยของคำตอบตามแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด. 2551 : 99-100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด สูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด สูง

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ระดับพฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด ต่ำมาก

4. วิเคราะห์พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง สูงมาก

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง สูง

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ต่ำ

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ต่ำมาก

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม Reliability โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ตามวิธี Cronbach (ภาควิชาและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2551 : 98)

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้เป็นพื้นฐานในการอภิปรายผลข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้อธิบายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และระดับความคิดเห็นต่อพฤติกรรมเสี่ยงเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

2.2 สถิติทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

2.2.1 การวิเคราะห์ค่าที (Independent Sample t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของประชากรไม่เกิน 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ

2.2.2 การทดสอบค่าเอฟ หรือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

(F - test หรือ One-way ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ ระดับการศึกษา และกิจกรรมยามว่าง เมื่อพบความแตกต่างเป็นรายคู่ ก็ให้ทดสอบด้วยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe')

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัย ขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้คือ

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Arithmetic Mean)
S.D.	แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
T	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (t- Distribution)
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (F- Distribution)
*	แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
p / Sig.	แทน ความน่าจะเป็นที่จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (Probability)

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ขอเสนอตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา กิจกรรมยามว่าง สถานภาพบิดา มารดา ที่พักอาศัย และอาชีพบิดามารดา ผลการวิเคราะห์ ปรากฏตามตารางที่ 2

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิเคราะห์ ปรากฏตามตารางที่ 3 – 9

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปรากฏตามตารางที่ 10

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ ปรากฏตามตารางที่ 11 – 15

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิเคราะห์ ปรากฏตามตารางที่ 16

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา กิจกรรมยามว่าง สถานภาพบิดา มารดา ที่พักอาศัย และอาชีพบิดามารดา ผลการวิเคราะห์ ปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.1 เพศ		
1.2 ชาย	137	39.90
1.3 หญิง	206	60.10
รวม	343	100.00
ระดับการศึกษา		
1.1 มัธยมศึกษาปีที่ 1	34	9.90
1.2 มัธยมศึกษาปีที่ 2	66	19.20
1.3 มัธยมศึกษาปีที่ 3	86	25.10

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.1 มัธยมศึกษาปีที่ 4	112	32.70
1.2 มัธยมศึกษาปีที่ 5	22	6.40
1.3 มัธยมศึกษาปีที่ 6	23	6.70
รวม	343	100.00
กิจกรรมยามว่าง		
1.1 ออกกำลังกาย เล่นดนตรี	81	23.60
1.2 อ่านหนังสือ	135	37.10
1.3 ชมภาพยนตร์ ฟังเพลง	91	26.50
1.4 เกี่ยวกับเพื่อน	34	9.90
1.5 เกี่ยวกับกลางคืน	10	2.90
รวม	343	100.00
สถานภาพของบิดา มารดา		
1.1 อยู่ด้วยกัน	266	77.60
1.2 บิดา มารดา แยกกันอยู่	64	18.70
1.3 คนใดคนหนึ่งเสียชีวิต	13	3.70
รวม	343	100.00
ที่พักอาศัย		
1.1 อยู่กับบิดา และมารดา	265	77.30
1.2 อยู่กับบิดา หรือมารดา	74	21.60
1.3 คนใดคนหนึ่งเสียชีวิต	4	1.10
รวม	343	100.00
อาชีพของผู้ปกครอง		
1.1 รัฐวิสาหกิจ	5	1.50
1.2 รับราชการ	11	3.20
1.3 ประกอบธุรกิจ	10	2.90
1.4 เกษตรกร	173	50.40
1.5 รับจ้างทั่วไป	144	42.00
รวม	343	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 60.10 และเป็นเพศชาย จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 39.90 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุดจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 32.70 รองลงมาศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10 กิจกรรมยามว่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือจำนวน 135 คนคิดเป็นร้อยละ 39.40 รองลงมาชมภาพยนตร์ ฟังเพลงจำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 สถานภาพของบิดา มารดา ส่วนใหญ่บิดา มารดาอยู่ด้วยกันจำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 77.60 รองลงมาบิดา มารดา แยกกันอยู่จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.70 ที่พักอาศัย ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา และมารดาจำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 77.30 รองลงมาพักอาศัยอยู่กับบิดา หรือมารดาจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 21.60 และอาชีพของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่อาชีพเกษตรกรจำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 50.40 รองลงมาอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิเคราะห์ ปรากฏตามตารางที่ 3 – 9 ดังนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง	1.08	0.29	ต่ำมาก
2. ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว	1.09	0.25	ต่ำมาก
3. ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน	1.18	0.38	ต่ำมาก
4. ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา	1.10	0.29	ต่ำมาก
5. ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน	1.19	0.48	ต่ำมาก
6. ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศ	1.07	0.26	ต่ำมาก
โดยรวม	1.12	0.25	ต่ำมาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.12$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายปัจจัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกปัจจัย โดยเรียงลำดับปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าต่ำสุด ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ($\bar{X} = 1.19$) ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน ($\bar{X} = 1.18$) ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ($\bar{X} = 1.10$) ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ($\bar{X} = 1.09$) ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ($\bar{X} = 1.08$) และปัจจัยเกี่ยวกับสื่อและโฆษณา ($\bar{X} = 1.07$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง

ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. เคยมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ	1.15	0.51	ต่ำมาก
2. ท่านเคยได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น อำนวยความสะดวกในการเสพ การค้า	1.06	0.38	ต่ำมาก
3. ท่านเคยได้จัดหาหรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์หรืออำนวยความสะดวก แก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.04	0.26	ต่ำมาก
4. ท่านเคยได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.05	0.32	ต่ำมาก
5. ท่านคบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.10	0.40	ต่ำมาก
โดยรวม	1.08	0.29	ต่ำมาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.08$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 เคยมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ($\bar{X} = 1.15$) ข้อ 5 ท่านคบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.10$) และข้อ 2 ท่านเคยได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น อำนวยความสะดวกในการเสพ การค้า ($\bar{X} = 1.06$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว

ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติ (ครอบครัว) มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ	1.27	0.66	ต่ำมาก
2. ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติ (ครอบครัว) ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.09	0.31	ต่ำมาก
3. ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติหรือครอบครัว ได้จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใดๆ เพื่อประโยชน์หรืออำนวยความสะดวก แก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.04	0.31	ต่ำมาก
4. ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติ ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.02	0.26	ต่ำมาก
5. ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติหรือครอบครัว คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.06	0.32	ต่ำมาก
โดยรวม	1.09	0.25	ต่ำมาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.09$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ท่านพบเห็นบุคคลในเครือข่าย (ครอบครัว) มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน คม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ($\bar{X} = 1.27$) ข้อ 2 ท่านพบเห็นบุคคลในเครือข่าย (ครอบครัว) ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.09$) และข้อ 5 ท่านพบเห็นบุคคลในเครือข่าย หรือครอบครัว คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.06$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน

ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน คม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ	1.44	0.81	ต่ำมาก
2. ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.18	0.50	ต่ำมาก
3. ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน ได้จัดหาหรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์หรืออำนวยความสะดวก แก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.10	0.39	ต่ำมาก
4. ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.07	0.32	ต่ำมาก
5. ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.13	0.43	ต่ำมาก
โดยรวม	1.18	0.38	ต่ำมาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.18$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ($\bar{X} = 1.44$) ข้อ 2 ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.18$) และข้อ 5 ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.13$)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา

ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ	1.27	0.64	ต่ำมาก
2. ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.08	0.33	ต่ำมาก
3. ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา ได้จัดหาหรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์หรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.06	0.31	ต่ำมาก
4. ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.05	0.28	ต่ำมาก
5. ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.04	0.31	ต่ำมาก
โดยรวม	1.10	0.29	ต่ำมาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัย

เกี่ยวกับสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.10$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ($\bar{X} = 1.27$) ข้อ 2 ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.08$) และข้อ 3 ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา ได้จัดหาหรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์หรืออำนวยความสะดวก แก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.06$)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน

ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ	1.39	0.86	ต่ำมาก
2. ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.18	0.57	ต่ำมาก
3. ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน ได้จัดหาหรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์หรืออำนวยความสะดวก แก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.13	0.53	ต่ำมาก
4. ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.11	0.41	ต่ำมาก
5. ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน คบค้าสมาคมกับ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่าผู้นั้น เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.15	0.48	ต่ำมาก
โดยรวม	1.19	0.48	ต่ำมาก

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัย

เกี่ยวกับชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.19$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ คำ ฯลฯ ($\bar{X} = 1.39$) ข้อ 2 ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.18$) และข้อ 5 ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่านคบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.15$)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับสารสนเทศ

ปัจจัยเกี่ยวกับสารสนเทศ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ คำ ฯลฯ	1.13	0.44	ต่ำมาก
2. ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.06	0.27	ต่ำมาก
3. ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ ได้จัดหาหรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์หรืออำนวยความสะดวก แก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.05	0.24	ต่ำมาก
4. ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.08	0.33	ต่ำมาก
5. ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่าผู้นั้น เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	1.07	0.31	ต่ำมาก
โดยรวม	1.07	0.26	ต่ำมาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัย

เกี่ยวกับสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.07$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ($\bar{X} = 1.13$) ข้อ 4 ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.08$) และข้อ 5 ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่าผู้นั้น เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.07$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอยะมิงค์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ปรากฏตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอยะมิงค์ จังหวัดกาฬสินธุ์

พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอยะมิงค์ จังหวัดกาฬสินธุ์	\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
1. เคยเห็นเพื่อน เสพยาและหรือค้ายาเสพติด	1.30	0.71	ต่ำมาก
2. เคยทดลองเสพยาเสพติด	1.10	0.40	ต่ำมาก
3. เคยเป็นผู้ค้ายาเสพติด	1.01	0.28	ต่ำมาก
4. เคยให้การสนับสนุน ผู้เสพ หรือผู้ค้ายาเสพติด	1.06	0.16	ต่ำมาก
5. เคยจัดหาเส้นทาง หรือยานพาหนะ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ให้แก่ผู้เสพ หรือผู้ค้ายาเสพติด	1.05	0.24	ต่ำมาก
6. เคยรับทรัพย์สิน/เงินทอง/หรือสิ่งของอื่นๆ จากผู้เสพยาหรือค้ายาเสพติด	1.02	0.20	ต่ำมาก
7. เคยคบค้าสมาคมกับผู้เสพยาหรือค้ายาเสพติด	1.07	0.31	ต่ำมาก
โดยรวม	1.08	0.24	ต่ำมาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอยะมิงค์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.08$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 เคยเห็นเพื่อน เสพยาและหรือค้ายาเสพติด ($\bar{X}=1.30$) ข้อ 2 เคยทดลองเสพยาเสพติด ($\bar{X}=1.10$) และข้อ 7 เคยคบค้าสมาคมกับผู้เสพยาหรือค้ายาเสพติด ($\bar{X}=1.07$)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบนักเรียนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ ปรากฏตามตารางที่ 11 – 13

1. นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบ นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	เพศชาย		เพศหญิง		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง	1.13	0.32	1.04	0.27	2.590	.008*
2. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว	1.14	0.33	1.03	0.19	2.339	.010*
3. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน	1.23	0.43	1.14	0.35	2.099	.029*
4. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา	1.20	0.34	1.01	0.26	.977	.329
5. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน	1.25	0.56	1.13	0.42	1.568	.118
6. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศ	1.09	0.28	1.06	0.24	.952	.342
โดยรวม	1.16	0.31	1.09	0.20	2.192	.018*

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบ พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ในพื้นที่ อำเภอยะมิงค์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและเป็นรายด้าน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลืออีก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน และด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศ ไม่พบความแตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2. นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบ นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	ระดับการศึกษา												F	p
	มัธยมศึกษา ปีที่ 1		มัธยมศึกษา ปีที่ 2		มัธยมศึกษา ปีที่ 3		มัธยมศึกษา ปีที่ 4		มัธยมศึกษา ปีที่ 5		มัธยมศึกษา ปีที่ 6			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง	1.08	0.44	1.01	0.45	1.09	0.25	1.05	0.15	1.16	0.24	1.10	0.19	.549	.739
2. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว	1.09	0.49	1.04	0.25	1.10	0.20	1.08	0.22	1.11	0.18	1.13	0.18	.455	.809
3. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน	1.10	0.44	1.07	0.19	1.20	0.41	1.16	0.30	1.26	0.48	1.31	0.67	3.623	.003*
4. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา	1.07	0.42	1.03	0.04	1.11	0.34	1.10	0.23	1.17	0.26	1.15	0.47	1.789	.114
5. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน	1.15	0.67	1.06	0.31	1.25	0.51	1.19	0.41	1.16	0.49	1.34	0.71	1.968	.083
6. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อและโฆษณา	1.06	0.44	1.02	0.06	1.10	0.29	1.07	0.18	1.09	0.26	1.13	0.38	1.257	.282
โดยรวม	1.11	0.46	1.05	0.14	1.15	0.25	1.07	0.18	1.14	0.22	1.21	0.34	2.101	.065

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน และด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อและโฆษณา ไม่แตกต่างกัน ส่วนที่เหลืออีก 1 ด้านคือด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น เมื่อพบความแตกต่างกัน จึงเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe') ซึ่งปรากฏตามตารางที่ 13 ดังนี้

ตารางที่ 13 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	ม.5	ม.6
	\bar{X}	1.10	1.07	1.20	1.16	1.26	1.31
ม.1	1.10	-	.999	.714	.987	.526	.204
ม.2	1.07	-	-	.224	.789	.232	.047*
ม.3	1.20	-	-	-	.877	.977	.752
ม.4	1.16	-	-	-	-	.697	.281
ม.5	1.26	-	-	-	-	-	.997
ม.6	1.31	-	-	-	-	-	-

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 2 มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดแตกต่างกันกับ นักเรียนที่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอ ห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบ นักเรียนที่มีกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับ มัธยมศึกษา	กิจกรรมยามว่าง										F	p/sig.
	ออกกำลัง กาย เล่นดนตรี		อ่าน หนังสือ		ชม ภาพยนตร์ ฟังเพลง		เที่ยว กับเพื่อน		เที่ยว กลางคืน			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับ ตนเอง	1.09	0.31	1.05	0.35	1.07	0.18	1.17	0.29	1.06	0.13	1.696	.150
2. ด้านปัจจัย เกี่ยวกับครอบครัว	1.10	0.35	1.08	0.25	1.02	0.11	1.09	0.18	1.18	0.40	3.012	.058
3. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน	1.13	0.37	1.04	0.30	1.21	0.42	1.25	0.45	1.30	0.52	3.433	.069
4. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับ สถานศึกษา	1.11	0.31	1.06	0.24	1.09	0.30	1.05	0.36	1.19	0.33	1.138	.338
5. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับ ชุมชน	1.14	0.50	1.07	0.33	1.26	0.48	1.20	0.80	1.31	0.36	3.389	.010*
6. ด้านปัจจัยเกี่ยวกับ สื่อและโฆษณา	1.05	0.31	1.03	0.19	1.10	0.28	1.04	0.18	1.16	0.38	2.525	.141
โดยรวม	1.12	0.31	1.05	0.19	1.04	0.22	1.18	0.30	1.24	0.30	2.729	.129

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 พบว่า นักเรียนที่มีกิจกรรมยามว่าง แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ในพื้นที่ อำเภอยะมิงค์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา และด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อและโฆษณา ไม่แตกต่างกัน ส่วนที่เหลืออีก 1 ด้านคือ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้นเมื่อความแตกต่างกัน จึงเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ซึ่งปรากฏตามตารางที่ 15 ดังนี้

ตารางที่ 15 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่อำเภอยะมิงค์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน จำแนกตามกิจกรรมยามว่าง

กิจกรรม ยามว่าง	\bar{X}	ออกกำลังกาย หรือเล่นดนตรี	อ่าน หนังสือ	ชม ภาพยนตร์ ฟังเพลง	เที่ยว กับเพื่อน	เที่ยว กลางคืน
		1.14	1.07	1.26	1.20	1.31
ออกกำลังกาย หรือเล่นดนตรี	1.14	-	.741	.997	.246	.984
อ่านหนังสือ	1.07	-	-	.470	.017*	.818
ชมภาพยนตร์ ฟังเพลง	1.26	-	-	-	.366	.995
เที่ยวกับเพื่อน	1.20	-	-	-	-	.967
เที่ยวกกลางคืน	1.31	-	-	-	-	-

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอยะมิงค์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน จำแนกตามกิจกรรมยามว่าง พบว่า นักเรียนที่มีกิจกรรมยามว่างอ่านหนังสือ มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด แตกต่างกับนักเรียนที่มีกิจกรรมยามว่างเที่ยวกับเพื่อน ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างกัน

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิเคราะห์ ปรากฏตามตารางที่ 16 ดังนี้

ตารางที่ 16 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์	ความถี่ (คน)
1. นักเรียน ไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	14
2. นักเรียน ไม่ควรคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด	12
3. นักเรียน ไม่ควรอยากรู้ อยากรทดลอง ในการเสพยาเสพติดให้โทษ	10
4. นักเรียน ควรใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การออกกำลังกาย เล่นกีฬา เล่นดนตรี หรือไปเที่ยวกับเพื่อน ฯลฯ เพื่อให้ห่างไกลจากยาเสพติด	8
5. โรงเรียน ควรมีการรณรงค์ให้นักเรียน รู้ถึงพิษภัยของยาเสพติด	9
6. โรงเรียน ควรมีการตรวจยาเสพติดนักเรียน ในทุก ๆ 3 เดือน เพื่อตรวจหานักเรียนกลุ่มเสี่ยง ที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดให้โทษ	5
7. นักเรียน ควรให้ความร่วมมือในการแจ้งเบาะแสเพื่อน ที่ติดยาเสพติดให้แก่ครู หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับทราบ	4
8. ผู้ใหญ่ ควรประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน หรือเยาวชน ในการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	2
รวม	64

จากตารางที่ 16 พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ เรียงตามลำดับความถี่สูงสุดไปหาต่ำสุด ดังนี้คือ

1. นักเรียนไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีความถี่จำนวน 14 คน
2. นักเรียนไม่ควรคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด มีความถี่จำนวน 12 คน
3. นักเรียนไม่ควรอยากรู้ อยากรทดลอง ในการเสพยาเสพติดให้โทษ มีความถี่จำนวน 10 คน

4. นักเรียนควรรใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การออกกำลังกาย เล่นกีฬา เล่นดนตรี หรือไปเที่ยวกับเพื่อน ฯลฯ เพื่อให้ห่างไกลจากยาเสพติด มีความถี่จำนวน 8 คน
5. โรงเรียนควรมีการรณรงค์ให้นักเรียน รู้ถึงพิษภัย ของยาเสพติด มีความถี่จำนวน 9 คน
6. โรงเรียนควรมีการตรวจยาเสพติดนักเรียน ในทุก ๆ 3 เดือน เพื่อตรวจหานักเรียน กลุ่มเสี่ยง ที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดให้โทษ มีความถี่จำนวน 5 คน
7. นักเรียนควรร่วมมือในการแจ้งเบาะแสเพื่อน ที่ติดยาเสพติด ให้แก่ครู หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับทราบ มีความถี่จำนวน 4 คน
8. ผู้ใหญ่ควรประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี แก่นักเรียน หรือเยาวชน ใน การไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีความถี่จำนวน 2 คน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยขอนำเสนอสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้คือ

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.12$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายปัจจัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกปัจจัย โดยเรียงลำดับปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ($\bar{X} = 1.19$) ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน ($\bar{X} = 1.18$) ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ($\bar{X} = 1.10$) ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ($\bar{X} = 1.09$) ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ($\bar{X} = 1.08$) และปัจจัยเกี่ยวกับสื่อและโฆษณา ($\bar{X} = 1.07$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.08$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 เคยมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ก้ำ ฯลฯ ($\bar{X} = 1.15$) ข้อ 5 ท่านคบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.10$) และข้อ 2 ท่านเคยได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น อำนวยความสะดวกในการเสพ การค้า ($\bar{X} = 1.06$)

1.2 ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.09$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติ (ครอบครัว) มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ($\bar{X} = 1.27$) ข้อ 2 ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติ (ครอบครัว) ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.09$) และข้อ 5 ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติหรือครอบครัว คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.06$)

1.3 ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.18$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ($\bar{X} = 1.44$) ข้อ 2 ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.18$) และข้อ 5 ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.13$)

1.4 ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.10$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ($\bar{X} = 1.27$) ข้อ 2 ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.08$) และข้อ 3 ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา ได้จัดหาหรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์หรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.06$)

1.5 ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.19$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาค่าต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ($\bar{X} = 1.39$) ข้อ 2 ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.18$) และข้อ 5 ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.15$)

1.6 ปัจจัยเกี่ยวกับสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.07$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน คม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ($\bar{X} = 1.13$) ข้อ 4 ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.08$) และข้อ 5 ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ($\bar{X} = 1.07$)

2. ระดับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = 1.08$) และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาต่ำสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 เคยเห็นเพื่อน เสพยาและหรือค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.30$) ข้อ 2 เคยทดลองเสพยาเสพติด ($\bar{X} = 1.10$) และข้อ 7 เคยคบค้าสมาคมกับผู้เสพยาหรือค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.07$)

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบนักเรียนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบ พบว่า

3.1 นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและเป็นรายด้าน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลืออีก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน และด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศ ไม่พบความแตกต่าง

3.2 นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน และด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อและโฆษณา ไม่แตกต่างกัน ส่วนที่เหลืออีก 1 ด้านคือด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 นักเรียนที่มีกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอยะมิงค์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา และด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อและโฆษณา ไม่แตกต่างกัน ส่วนที่เหลืออีก 1 ด้านคือ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอยะมิงค์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า นักเรียน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอยะมิงค์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยเรียงตามลำดับความถี่สูงสุด ไปหาลำดับ ดังนี้คือ

- 4.1 นักเรียน ไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีความถี่จำนวน 14 คน
- 4.2 นักเรียน ไม่ควรคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด มีความถี่จำนวน 12 คน
- 4.3 นักเรียน ไม่ควรอยากรู้ อยากรทดลอง ในการเสพยาเสพติดให้โทษ มีความถี่จำนวน 10 คน
- 4.4 นักเรียน ควรใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การออกกำลังกาย เล่นกีฬา เล่นดนตรี หรือไปเที่ยวกับเพื่อน เพื่อให้ห่างไกลจากยาเสพติด มีความถี่จำนวน 8 คน
- 4.5 โรงเรียน ควรมีการณรงค์ให้นักเรียน รู้ถึงพิษภัยของยาเสพติด มีความถี่จำนวน 9 คน
- 4.6 โรงเรียน ควรมีการตรวจยาเสพติดนักเรียน ในทุก ๆ 3 เดือน เพื่อตรวจหานักเรียน กลุ่มเสี่ยง ที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดให้โทษ มีความถี่จำนวน 5 คน
- 4.7 นักเรียน ควรให้ความร่วมมือในการแจ้งเบาะแสเพื่อน ที่ติดยาเสพติดให้แก่ครู หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับทราบ มีความถี่จำนวน 4 คน
- 4.8 ผู้ใหญ่ ควรประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน หรือเยาวชน ในการไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด มีความถี่จำนวน 2 คน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ มีประเด็นที่น่าสนใจควรมานำอภิปรายผล ดังนี้คือ

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้ อภิปรายได้ว่า อาจเนื่องมาจาก

1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วยปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศ ซึ่งในปัจจุบันโรงเรียนเขตพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ให้ความสำคัญกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อลดปัจจัยเสี่ยง และให้ความสำคัญกับปัญหายาเสพติด ที่ระบอบหนักในเยาวชน จึงได้ร่วมมือกับสถานีตำรวจภูธรห้วยเม็ก จัดทำโครงการแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในโรงเรียน เช่น โครงการสร้างเครือข่ายพลังชุมชนเพื่อต่อต้านยาเสพติดในเขตอำเภอห้วยเม็ก (วิทยาการครู D.A.R.E. ประเทศไทย) วัตถุประสงค์เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่นักเรียนและให้รู้จักการปฏิเสธยาเสพติด โครงการชุมชนอุ่นใจได้ลูกหลานกลับ วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เสพ ผู้ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษา และโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งค่าย ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของ อำเภอห้วยเม็ก วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เสพ หรือผู้ติดยาเสพติด ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข

1.2 สถานีตำรวจภูธรห้วยเม็ก ได้ให้ความสำคัญกับปัญหายาเสพติดที่กลายเป็นปัญหาระดับประเทศ โดยได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปแนะนำให้ครูฝ่ายปกครอง จัดทำประวัตินักเรียนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด จัดทำประวัติผู้ปกครองนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพื่อสะดวกแก่การดำเนินการ และใช้ระบบส่งต่อนักเรียนที่ติดยาเสพติด เพื่อเข้าโปรแกรมจิตสังคมบำบัดกับหน่วยสาธารณสุข

1.3 โรงเรียนได้ร่วมกับสถานีตำรวจห้วยเม็ก และสาธารณสุขอำเภอห้วยเม็ก ได้มีการตรวจปัสสาวะนักเรียน เพื่อหาสารเสพติด เป็นการป้องกันการระบาดของยาเสพติดภายในหมู่นักเรียน เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าว จึงน่าจะทำให้ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก

ซึ่งผลการวิจัยในประเด็นนี้สอดคล้องกับแนวคิดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักวิชาการคือ ปราณี สุทธิสุนทร และเกรียงศักดิ์ ช่อเลื่อม (2551 : 1) ได้สรุปว่าสาเหตุหรือเงื่อนไขที่ทำให้มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เกิดจากปัจจัย 3 ประการประกอบด้วย

1.3.1 สาเหตุที่เกิดจากตนเอง เช่น อยากรู้อยากลอง ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ไม่มีความรู้เรื่องยาเสพติด ประสบกับความล้มเหลวในชีวิต หรือเกิดจากการเจ็บป่วย

1.3.2 สาเหตุจากครอบครัว เช่น บุคคลในครอบครัวติดยาเสพติด ครอบครัวไม่มีความอบอุ่นมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน การหย่าร้างและแต่งงานใหม่ของหัวหน้าครอบครัว พ่อแม่ไม่เข้าใจลูก รักลูกไม่เท่ากัน

1.3.3 สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม เช่น มีแหล่งผลิตหรือแหล่งระบาดของยาเสพติดที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย มีตัวอย่างจากสื่อประเภทต่างๆ สังคมไม่เปิดโอกาสหรือไม่ยอมรับผู้ติดยาเสพติด อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการติดยาเสพติด อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญญา ศรัทธราชู (2551) ได้ศึกษาสาเหตุการเสพยาเสพติดของนักเรียนโรงเรียนพนมสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 ผลการศึกษา พบว่า สาเหตุการเสพยาเสพติด ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. ด้านตัวนักเรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา และด้านสภาพสังคมเศรษฐกิจ
2. ระดับพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้ อภิปรายได้ว่า

2.1 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียน ได้แก่ พฤติกรรมเคยเห็นเพื่อนเสพยาและหรือค้ายาเสพติด เคยทดลองเสพยาเสพติด เคยเป็นผู้ค้ายาเสพติด เคยให้การสนับสนุน ผู้เสพ หรือผู้ค้ายาเสพติด เคยจัดหาเส้นทาง หรือยานพาหนะ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ให้แก่ผู้เสพ หรือผู้ค้ายาเสพติด เคยรับทรัพย์สิน เงินทอง หรือสิ่งของอื่น ๆ จากผู้เสพยาหรือค้ายาเสพติด เคยคบค้าสมาคมกับผู้เสพยาหรือค้ายาเสพติด อยู่ในระดับต่ำมาก อาจเนื่องมาจากว่าโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ให้ความสำคัญกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนเป็นอย่างมาก จึงได้ร่วมมือกับหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้นว่า สถานีตำรวจภูธรห้วยเม็ก

ที่ว่า การอำเภอห้วยเม็ก องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ปกครองและชุมชน จัดประชุมและฝึกอบรมหัวหน้าส่วนราชการ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูแกนนำด้านยาเสพติด เยาวชนแกนนำด้านยาเสพติด เพื่อลดพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียน จนทำให้พฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนลดลง

2.2 โรงเรียนได้ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการป้องกันยาเสพติดภายในโรงเรียน ได้แก่ การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน การอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนรู้จักพิษภัยของยาเสพติด การประชุมนักเรียนในคาบ โหมมรุมเกี่ยวกับยาเสพติด การใช้กระบวนการแนะแนวเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาเสพติด การณรงค์ต่อต้านยาเสพติด การส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การเล่นกีฬา การออกกำลังกาย การจัดกิจกรรมวัยรุ่นยุคใหม่ไม่ฝักใฝ่ยาเสพติด เป็นต้น

2.3 โรงเรียนได้จัดกิจกรรมป้องกันยาเสพติดภายนอกห้องเรียน เช่น การจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ความรู้โทษของยาเสพติด แจกข่าวสารเรื่องยาเสพติดในโรงเรียน การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง การเดิน วิ่งรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด การกำหนดเขตปลอดยาเสพติดในโรงเรียน การอบรมจริยธรรมและหลักธรรมทางศาสนา เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด ให้แก่นักเรียน การเยี่ยมบ้านนักเรียนกลุ่มเสี่ยง การให้คำแนะนำปรึกษาเป็นรายบุคคล การเชิญผู้ปกครองร่วมมือกับโรงเรียนเพื่อแก้ปัญหาเสพติดการจัดกิจกรรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ติดยาเสพติด การตรวจสุขภาพและตรวจปัสสาวะนักเรียนเพื่อหาสารเสพติด เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าว จึงน่าจะทำให้พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งผลการวิจัยในประเด็นนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชฎิล สมรภูมิ (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสี่ยงต่ำ

3. นักเรียนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบ พบว่า

3.1 นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและเป็นราย

ด้าน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลืออีก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน และด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศ ไม่พบความแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เป็นเพศชาย มีค่าเฉลี่ยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มากกว่านักเรียนที่เป็นเพศหญิง ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้ อภิปรายได้ว่า อาจเนื่องมาจาก โดยธรรมชาติ กำหนดให้เพศชายเป็นเพศที่มีภาวะผู้นำมากกว่าเพศหญิง เป็นเพศที่มีสรีระร่างกายที่แข็งแรง ก้ำยำ มีความอดทน มีสติปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ชอบความเสี่ยง ชอบความรุนแรง ชอบความท้าทาย ชอบทดลองสิ่งใหม่ๆ ทั้งสิ่งที่ดีและสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นจึง อาจจะทำให้เพศชาย จึงมีโอกาส หรือมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากกว่า เพศหญิง เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าว จึงน่าจะทำให้นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลวิจัย ในประเด็นนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุริยา มณีโชติ (2551 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติด ภายใต้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินของผู้นำชุมชน ในอำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย ผลการทดสอบสมมุติฐาน พบว่า ผู้นำชุมชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติด ภายใต้ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.2 นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน และด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อและโฆษณา ไม่แตกต่างกัน ส่วนที่เหลืออีก 1 ด้านคือด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้อภิปรายได้ว่า อาจเนื่องมาจากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ให้ความสำคัญกับปัญหายาเสพติด ที่ระดับหน้าชั้นในหมู่นักเรียน ไม่ว่าจะป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 อย่างเท่าเทียมกันทุกระดับการศึกษา เช่น โรงเรียนได้ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการป้องกันยาเสพติดภายในโรงเรียน ได้แก่ การอบรมให้ความรู้แก่นักเรียนรู้จักพิษภัยของยาเสพติด การประชุมนักเรียนในคาบโฮมรูมเกี่ยวกับยาเสพติด การใช้กระบวนการแนะแนวเพื่อป้องกันและแก้ปัญหา ยาเสพติด การรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด การส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น เล่นกีฬา

ออกกำลังกาย ทุกระดับชั้นเรียน เป็นต้น จากเหตุผลดังกล่าวจึงน่าจะทำให้นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอยะเยน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยในประเด็นนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัยฎงค์ ราชตราฐ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสาเหตุการเสพยาเสพติด ของนักเรียนโรงเรียนพนมสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ผลการทดสอบเปรียบเทียบพบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาหรือระดับ ช่วงชั้นแตกต่างกัน มีสาเหตุการเสพยาเสพติด โดยรวมไม่แตกต่างกัน

3.3 นักเรียนที่มีกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่ อำเภอยะเยน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับตนเอง ด้านปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ด้านปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน ด้านปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา และด้านปัจจัยเกี่ยวกับสื่อและโฆษณา ไม่แตกต่างกัน ส่วนที่เหลืออีก 1 ด้านคือ ด้านปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาเป็นเช่นนี้ อภิปรายได้ว่า อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน เช่น กิจกรรมยามว่างออกกำลังกายหรือเล่นดนตรี กิจกรรมยามว่างอ่านหนังสือ กิจกรรมยามว่างชมภาพยนตร์ หรือฟังเพลง กิจกรรมยามว่างเกี่ยวกับเพื่อน เป็นต้น ถึงแม้จะมีกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน แต่ทางโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอยะเยน จังหวัดกาฬสินธุ์ ต่างก็ให้ความสำคัญกับกิจกรรมยามว่างที่นักเรียนเลือกทำอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งกิจกรรมยามว่างที่ทำต่างก็มีประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเอง และทางโรงเรียนยังได้พยายามสอดแทรกอธิบายถึงพิษภัยของยาเสพติด ให้แก่นักเรียนทราบอย่างสม่ำเสมอ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงน่าจะทำให้นักเรียนที่มีกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอยะเยน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยในประเด็นนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สถิต สังข์ประไพ (2553) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการในเขตอำเภอยะเยน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ผู้ประกอบการที่มีกิจกรรมหรือระยะเวลาทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ให้ข้อเสนอแนะ โดยเรียงลำดับสูงสุด 3 อันดับแรกคือ

4.1 นักเรียน ไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

4.2 นักเรียน ไม่ควรคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด

4.3 นักเรียน ไม่ควรอยากรู้ อยากรทดลอง ในการเสพยาเสพติดให้โทษ อภิปรายได้ว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อปัญหาการติดยาเสพติด ที่แพร่ระบาดเข้าไปสู่สถานศึกษา ซึ่งข้อเสนอแนะเหล่านี้ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน ตำรวจ และชุมชน ควรนำมาใช้ในการวางแผนในการแก้ไขปัญหาเสพติด ที่ระบอบอยู่ในหมู่นักเรียน นักศึกษา และเยาวชน เพื่อให้ปัญหาเสพติดแพร่ระบาดลดน้อยลงในสถานศึกษา และลดน้อยลงในชุมชน ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ในครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัย มีข้อเสนอแนะ ที่อาจเป็นประโยชน์ในการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียน ดังนี้คือ

1.1 ผลจากการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลจากการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุดจำนวน 3 ด้าน คือ ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน และปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา ดังนั้นประเด็นที่ควรป้องกันและแก้ไข ได้แก่

1.1.1 ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน พบว่า ประเด็นที่ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนพบเห็นบุคคลในชุมชน มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ดังนั้นผู้นำชุมชน ควรประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านทุกคน ควรสอดส่องดูแลพฤติกรรมของลูกหลาน หรือบุคคลในครอบครัว ว่าเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่ ถ้าเข้าไปยุ่งเกี่ยว ควรแจ้งให้แก่ผู้นำชุมชนทราบทันที เพื่อให้หยุดยั้งพฤติกรรมดังกล่าว

1.1.2 ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน พบว่า ประเด็นที่ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือนักเรียนพบเห็นเพื่อนมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ดังนั้นครูประจำชั้นนักเรียน ควรคอยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ว่า คบเพื่อนที่ติดยาเสพติดหรือไม่

ถ้าพบเห็นว่าคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด ควรแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที เพื่อนำเพื่อนนักเรียนเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา

1.1.3 ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา พบว่า ประเด็นที่ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ ดังนั้นผู้บริหารในโรงเรียน ควรให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว เช่น การตรวจค้นบุคลากรทุกคนของโรงเรียน การตรวจฉี่บุคลากรทุกคนของโรงเรียน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้บุคลากรในสถานศึกษา เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

1.2 ผลจากการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลจากการวิจัย พบว่า พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ที่ได้รับค่าเฉลี่ยสูงสุด จำนวน 3 ประเด็น ดังนั้นประเด็นที่ควรป้องกันและแก้ไข ได้แก่

1.2.1 ประเด็นเกี่ยวกับนักเรียนเคยเห็นเพื่อน เสพยาและหรือค้ายาเสพติด ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ปกครองนักเรียน ควรคอยสังเกต พฤติกรรมของนักเรียน หรือบุตรหลานตนเอง ว่าคบเพื่อนที่เสพยาและหรือค้ายาเสพติด หรือไม่ ถ้าพบเห็นว่า ควรแจ้งอาจารย์ฝ่ายปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบทันที เพื่อจะได้นำเพื่อนนักเรียน เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู ต่อไป

1.2.2 ประเด็นเกี่ยวกับนักเรียนเคยทดลองเสพยาเสพติด ดังนั้นผู้ปกครอง นักเรียน ควรหมั่นสอบถามของบุตรหลานตนเอง ว่าเคยทดลองเสพยาเสพติดหรือไม่ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ติดยาเสพติด

1.2.3 ประเด็นเกี่ยวกับนักเรียนเคยคบค้าสมาคมกับผู้เสพยาหรือค้ายาเสพติด หรือไม่ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง โดยเฉพาะผู้ปกครอง ควรให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการแจ้งเบาะแสผู้ค้ายาเสพติด เพื่อนำตัวมาลงโทษ

1.3 ผลจากการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบนักเรียนที่มีเพศ ระดับ การศึกษา และกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน ผลการเปรียบเทียบ พบว่า นักเรียนที่มีระดับการศึกษาและกิจกรรมยามว่างแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนเพศ พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 ดังนั้นจึงพบประเด็นที่ควรพัฒนา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และ ตำรวจ ควรเชื่อมโยงแนวทางและอุดมการณ์ เพื่อให้ทุกคนเกิดทัศนคติที่ดี ยึดมั่นอุดมการณ์ ไปในทางเดียวกัน เพื่อมุ่งขจัดปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน ให้เหลือน้อยที่สุด หรือ ไม่มีเลย เพื่อให้สถานศึกษาและชุมชน ปลอดภัยจากยาเสพติด ตลอดต่อไป

1.4 ผลจากการศึกษาวัตถุประสงค์ที่ 4 ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการป้องกันการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยผู้วิจัย ได้สรุปจากข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด เรียงลำดับสูงสุด 3 อันดับแรกคือ นักเรียน ไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด นักเรียน ไม่ควรคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด และนักเรียน ไม่ควรอยากรู้ อยากรทดลอง ในการเสพยาเสพติดให้โทษ ดังนั้นผู้วิจัยได้พบประเด็น ควรดำเนินการตามข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด ดังนี้คือ

1.4.1 โรงเรียน ควรมีการจัด โครงการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับพิษภัยยาเสพติดให้กับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียน ไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

1.4.2 โรงเรียน ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงออก เช่น การเล่นดนตรี การออกกำลังกาย การเล่นเกม เป็นต้นนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียน ไม่มั่วสุมกัน หรือไม่ควรคบเพื่อนที่ติดยาเสพติด

1.4.3 โรงเรียน ควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมนักเรียนแกนนำต่อต้านยาเสพติด เพื่อให้นักเรียนที่เป็นแกนนำในการต่อต้านยาเสพติด ไปบอกกล่าวไม่ให้เพื่อน อยากรู้ อยากรทดลอง ยาเสพติดให้โทษ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิธีการป้องกันยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

2.2 ควรศึกษาและเปรียบเทียบ พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ กับอำเภออื่นที่มีขนาดใกล้เคียงกัน เพื่อให้ได้ข้อเปรียบเทียบที่ชัดเจน และนำข้อเปรียบเทียบนั้น เสนอแนะต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และตำรวจ เพื่อหาทางลดพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียน ให้หมดไป

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กมล รอดคล้าย. (25 ธันวาคม 2551). “ศธ. เผยนโยบายแก้เด็กติดยา เน้นกรองเด็กกลุ่มเสี่ยง-
ฟื้นฟูคุณธรรม,” ข่าวสด : 15
- กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. (2557). **สรุปรายงานสถานการณ์ยาเสพติด
ประจำปี พ.ศ. 2557.** กรุงเทพฯ : กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด.
- กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน. (2557). **รายงานสถิติการแพร่ระบาดของยาเสพติด
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557.** กรุงเทพฯ : กองอำนาจการรักษาความมั่นคงภายใน.
- กานต์ชญญา แก้วคง. (2555). **การเสริมสร้างการเรียนรู้การใช้ทักษะชีวิตเพื่อป้องกัน
สารเสพติดโดยมีส่วนร่วมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.**
- เกรียงไกร ไทยตรง. (2550). **พฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอน
ปลาย กรณี ศึกษาโรงเรียนเอกชนในระดับอำเภอของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2554). “สร้างชุมชนนิยม ช่วยเยาวชนไทยห่างไกลยาเสพติด”.
- วารสารสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.). ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 : 70-75.**
- โกศล ทองนพเก้า. (2550). **การดำเนินงานและปัญหาการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา.**
- เขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2, สำนักงาน. (2557). **รายงานสถิติจำนวนนักเรียน ประจำปี
พ.ศ. 2557.** กาฬสินธุ์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2.
- เจมชาติ ยิ้มพร. (2543). **สาเหตุของการติดยาบ้าของนักเรียนในจังหวัดชลบุรี : กรณีศึกษา
นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
(รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- คณะกรรมการกฤษฎีกา, สำนักงาน. (2544). **ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกัน
เจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ฉบับที่ 2).** กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกา
- คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, สำนักงาน. (2554). **กรอบทิศทางการพัฒนา**

- วิชาการ วิจัยและองค์ความรู้ด้านยาเสพติดระยะที่ 3 (ปี พ.ศ.2554-2556). พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : ไอเดียบิซิเนส.
- _____. (2557). รายงานสถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2557.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรณ. (2541). รายงานการทบทวนองค์ความรู้เรื่องเด็ก เยาวชน และ
ครอบครัว. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนการวิจัย (สกว.).
- จิราพร เพชรดำ. (2554). ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้น : กรณีศึกษาจังหวัดนครนายก. นครนายก : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
นครนายก.
- จุฬาลักษณ์ สะตะ. (2553). การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักเรียน นักศึกษากลุ่มเสี่ยงของ
วิทยาลัยการอาชีพเลิงนทา : ภายใต้อำนาจการถ่ายเยวชนต้นกล้าสายใยรักในการ
แก้ไขปัญหายาเสพติด (กรมทหารราบที่ 16 ค่ายบดินทรเดชา จังหวัดยโสธร).
ยโสธร : วิทยาลัยการอาชีพเลิงนทา.
- ชฎิล สมรภูมิ. (2554). การศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและแนวทางป้องกันพฤติกรรมการดื่ม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนวัยรุ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณรงค์ หมั่นอกัย. (2552). ปัจจัยทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดของเยาวชนใน
อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดลำพูน. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(สาขาศิลปศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ที่ว่ากล่าวอำเภอยุ่ยเม็ก. (2558). ข้อมูลอำเภอยุ่ยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์. กาฬสินธุ์ :
ที่ว่ากล่าวอำเภอยุ่ยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์.
- นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล. (2540). รายงานการวิจัยการระบาดของยาเสพติดให้โทษในหมู่เด็ก
และเยาวชน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิรันดร์ ไชยศรี. (2542). การใช้สารเสพติดของนักศึกษา : กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิค
เชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บ้านจอมยุทธ. (2552). [ออนไลน์]. ความหมายของยาเสพติด. [สืบค้นวันที่ 12 พฤศจิกายน
2558]. จาก <http://www.defence.thaigov.net/inform/drug.htm>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2551). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

- บุญทัน กุลสิงห์. “การวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล” ใน การพัฒนาคุณภาพชีวิต และสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยรายวัน.
- บุญเลิศ ราโชติ. (2548). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี อุบลราชธานี : ออฟเซตการพิมพ์.
- ปรพร แซ่ห่าน. พฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : กรณีศึกษา โรงเรียนรัฐบาลในระดับอำเภอของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปราณี สุทธิสุขนธ์และเกรียงศักดิ์ ชื่อเลื่อม. (2551). “เส้นทางเข้าสู่ยาเสพติดวัยรุ่นนวัยเรียน,” วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา. ปีที่ 6 ฉบับที่ 2.
- พรรณวิภา บรรณเกียรติ และคณะ. (2554). การวิจัยรูปแบบการเยี่ยมบ้านด้วยวิธีผสมผสาน การให้การปรึกษารอบครัวสำหรับนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงติดสารเสพติดในเขตพื้นที่ ภาคเหนือตอนล่าง. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระบุญทัน จารุณโณ (กณาลักษณ์). (2553). พฤติกรรมเชิงจริยธรรมกับความมีวินัยของ นักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนสิรินธรวิทยานุสรณ์ เทศบาลตำบลนิคมลำโดมน้อย อำเภอสิรินธร จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พุทธศาสนา). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระภวนาวีรยคุณ (เผด็จ ทัดตชีโว). (2547). รัฐศาสตร์เชิงพุทธ : และบทวิเคราะห์ทักษิณ มิถ์. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้ากรู๊ป.
- พระอภัย อภิชาติ (ชูขุนทด). (2555). หลักธรรมสำหรับพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์ในสังคม ปัจจุบัน. วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พุทธศาสนา) มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พินธุอร์ วิรุฬตั้งตระกูล. (2550). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ การจัดการ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพรัตน์ อ้นอินทร์. (2552). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและครอบครัว. นนทบุรี : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- ภาควิชาและพัฒนาศึกษา. (2551). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กอพิสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, .

- มานะ สันตติพงษ์. (2545). **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเสพยาบ้าของนักเรียน : กรณีศึกษา เฉพาะโรงเรียนแก่ง “วิทยสถานพร” ตำบลทางเกวียน อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- เมธาวี อุดมธรรมมานุภาพ. (2549). **พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตนเอง. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.**
- เมธาวี อุดมธรรมมานุภาพและภักดี ปรีวรรณ. (2552). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักศึกษา สังกัดวิทยาลัยเทคนิคในเขต กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.**
- ยินดี อ้นถาวร. (2544). **ความรู้เกี่ยวกับสารเสพติดและเจตคติต่อสารเสพติดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- เรียม ศรีทอง. (2542). **พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : เชิร์ดเวฟเอดดูเคชั่น จำกัด.**
- ลักขณา เดิมศิริกุลชัย. (2542). **การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเยาวชนไทย. วารสารนโยบายและแผนสาธารณสุข. ปีที่ 2 ฉบับที่ 4 : 54.**
- เลอศักดิ์ ดิณสุวรรณ. (2553). **พฤติกรรมเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- วารุณี สุตแสวง. (2551). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตรวจมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเป้าหมาย อำเภอคา จังหวัดราชบุรี. การค้นคว้าอิสระ วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต (วิทยาการสังคมและการจัดการระบบสุขภาพ) มหาวิทยาลัยศิลปากร.**
- วิชัย โปษยะจินดา. (2545). **รัชกาลที่ 5 กับการปราบฝิ่น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**

- วิรัช จินตนาวัน. (2543). **สาเหตุการเสพยาบ้าของเด็กและเยาวชนในจังหวัดชลบุรี.**
การค้นคว้าอิสระ ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิไลรัตน์ ปริดาอุทหนา. (2550). **พฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน
ปลาย : กรณีศึกษาโรงเรียนรัฐบาลในระดับอำเภอของประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศุภกร ชินะเกตุ. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันยาเสพติดของนักเรียน ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดชลบุรี.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต (พัฒนศึกษา) มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด อำเภอห้วยเม็ก (ศพส. อำเภอห้วยเม็ก). (2557).
รายงานสถานการณ์ยาเสพติดประจำปี พ.ศ. 2557. กภาพสินธุ์ : ศูนย์อำนวยการ
พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด อำเภอห้วยเม็ก.
- สถิต สังข์ประไพ. (2553). **บทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการที่มีต่อการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาเสพติดในสถานประกอบการประเภทที่พักอาศัยเชิงพาณิชย์ ใน
เขตอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.** วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สถานีตำรวจภูธรโพธิ์กลาง. (2556). [ออนไลน์]. **ตำรวจกับการแก้ไขปัญหาเสพติด ใน
โรงเรียน.** [สืบค้นวันที่ 18 พฤศจิกายน 2558]. จาก [PhoKlang.nmpp.go.th//
web/law_detail.php?law_id=9](http://PhoKlang.nmpp.go.th/web/law_detail.php?law_id=9).
- สถานีตำรวจภูธรห้วยเม็ก. (2557). **รายงานสถานการณ์ปัญหาเสพติด พ.ศ. 2554 – 2557.**
กภาพสินธุ์ : สถานีตำรวจภูธรห้วยเม็ก.
- สมพร เทพสิทธิธา. (2542). **บทบาทขององค์กรเอกชนในการแก้ไขปัญหาเยาวชน.**
กรุงเทพ ฯ : จีรรัชการพิมพ์.
- สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. (2557). **รายงานสถานการณ์ปัญหาเสพติด ประจำปี 2557.**
กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สันต์ ใจยอดศิลป์. (2551). : [ออนไลน์]. **ยาเสพติดในวัยรุ่น.** [สืบค้นวันที่ 20 พฤศจิกายน
2558]. จาก http://www.health.co.th/Journal2/27-27_DrugAddiction.html.

- สบบ้าย้อย, โรงพยาบาล. (2556). : [ออนไลน์]. ความหมายของยาเสพติด. [สืบค้นวันที่ 23 พฤศจิกายน 2558]. จาก www.Sabayoihospital.go.th.
- สายใจ ชื่นคำ. (2542). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นในสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุพจน์ ชูชิงสกุลทิพย์. (2541). การเสพยาบ้าของนักเรียนในโรงเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวัฒน์ ชีรเวชเจริญชัย. (2543). ยาเสพติดให้โทษ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรโชค วิเศษจักรพันธ์. (2542). “รายงานพิเศษเทิดพระเกียรติ ในหลวง,” ใน **แนวชาวเขาเล็กปลุกฝัน ในวันยาเสพติดโลก**. บ้านเมือง : 7.
- สุริยา มณีโชติ. (2551). การมีส่วนร่วมในนโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดภายใต้ยุทธศาสตร์ “พลังแผ่นดิน ” ของผู้นำชุมชนในอำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- อมรรวิษฐ์ นาคกรรพ. (2555). **ประเด็นที่มีผลกระทบต่อค่านิยมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนไทยในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา**. กรุงเทพฯ : กระทรวงวัฒนธรรมร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.).
- อัญชลี จุมพฏจามีกร. (2556). [ออนไลน์]. เด็กติดยาเสพติด. [สืบค้นวันที่ 25 พฤศจิกายน 2558]. คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามคำแหง มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อัยฎางค์ ราชตราฐ.(2551). สาเหตุการเสพลิงเสพลิดของนักเรียนโรงเรียนพนมสารคาม “พนมอดุลวิทยา ” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 2. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาทิตย์ อัมไพ. (2551). การดำเนินงานป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนตามทัศนของบุคลากร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. วิทยานิพนธ์ บริหารการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อาภาศิริ สุวรรณานนท์และคณะ. (2550). **ปัจจัยด้านบุคคลที่มีผลต่อการติดยาเสพติดซ้ำ**. กรุงเทพฯ : สำนักงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด.

- อุทุมพร ณ นคร. (2551). การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทดลองสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนชลราษฎรอำรุง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2550. รายงานการวิจัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 ชลบุรี : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- Bandura, A. (1977). **Social learning theory**. Englewood Cliffs, NJ : Prentice-Hall.
- Brookover, Charlene. (2101). “School ; Alcohol and Drug Abuse Education and Prevention Programs : A Multiple Case Study.” **Dissertation Abstracts International**. Vol.60. No.6.
- Carroll, TE., & Donovan, R.J. (2002). Alcohol Marketing on the internet : New Challenges for harm reduction. **Drug and Alcohol Review**. Vol.21. No.1 : 83-91.
- Coker, J.K., & Borders, L.D. (2001). An analysis of environmental and social factors Affecting adolescent problem. **Journal of Counseling and Development**. Vol. 79 No.2 : 200-208.
- Cronbach, L.J. (1963) : [Online]. [Cited 26 Nov. 2015]. Available from : URL : <http://www.gotoknow.org/posts/271651>.
- Duncan SC., & others. (2006). Alcohol use from 9 to 16 : **Alcohol sequential latent growth model**. **Drug Alcohol Depend** No.81:71-81.
- Feinstein, L.S. (2005). An investigation of illicit prescription and over the Counter drug use in a under-graduate student population : The humanities and social science. **Dissertation Abstracts International**. 38, 5935-A.
- Land., Field., & others. (1984). “A National Survey of Drug Testing Policies for College Athletes.” **Journal of Consulting and Clinical Psychology**. Vol.60. No.1 : 146-148.
- Paulson, P.C.. (1990). Psychosocial factors in drug use among Community College students. **Dissertation Abstracts International**. Vol.31. No.9 : 5455-5456. B.
- Pedersen, S.L., & McCarthy, D.M. (2008). **Person environment transaction in youth Drinking and driving**. **Psychol Addict Behavior** No.22 : 340-348.
- Rokeach, Milton Beliefs. (1970). **Attitudes and Values**. San Francisco, C.A. : Jassay-Bass.

- Rosati, M.M. (2000). **Free School Project**. Lawrence Public School Massachusetts : Education Development Center.
- Rotter, J.B. (1966). "Generalized Expectancies for Internal Versus External Control of Reinforcement." **Psychological Monographs : General and Applied**. Vol.80 No.12 : 1-25.
- Sigmund Freud. (1856-1939). [Online]. [Cited 28 Nov. 2558]. Available from : URL : http://www.novabizz.com/NovaAce/Personality/Theory_Freud.htm.
www.manythings.org/voa/people.
- Spiegler, M.D., & Guevremont, D.C., (1998). **Contemporary behavior therapy** (3^{Ed}). Pacific Grove, CA : Brooks/Cole.
- Steinberg, L. (1996). **Adolescent**. New York : McGraw-Hill.
- Sutherland, E.H. & Cressey D.R., (1995). **Principles of Criminology**. Fifth Ed.
- Watson, John B., (John Broadus). (1878-1958). : [Online]. [Cited 28 Nov. 2558]. Available from : URL : <http://archive.org/details/behaviorintroduc00wats>.
<http://www.archive.org/details/behaviorintroduc00wats>.
- William, J.C., & others. (1990). Narcotics : Effect of family and parental risk factors on timing of emancipation, drug use onset. **The Journal of Drug Issues**. Vol.20 No.1 : 99-123.
- Yamane, Taro. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis**. (3^{ed}). New York : Harper & Row.
- Younoszai, T.M. and Other. (1999). **Trends from 1897 to 1981 in Alcohol, Tobacco, and other Drug Use among Adolescents Exposed to a school District - Wide Prevention Intervention**. ERS-Spectrum. (CD-ROM). Vol.29. No.1.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ในเขต อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ให้ตรงกับความเป็นจริงที่เกี่ยวกับนักเรียนมากที่สุด

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ

1.1 ชาย

2.2 หญิง

2. ระดับการศึกษา

1.1 มัธยมศึกษาปีที่ 1

2.4 มัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2 มัธยมศึกษาปีที่ 2

2.5 มัธยมศึกษาปีที่ 5

2.3 มัธยมศึกษาปีที่ 3

2.6 มัธยมศึกษาปีที่ 6

3. กิจกรรมยามว่าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.1 ออกกำลังกาย เล่นดนตรี

3.5 เที่ยวกลางคืน

3.2 อ่านหนังสือ

3.6 เที่ยวเตร่ (ไม่สนใจการเรียน)

เรียน)

3.3 ชมภาพยนตร์ ฟังเพลง

3.7 เที่ยวทุกอย่าง (ถ้ามีโอกาส)

3.4 เกี่ยวกับเพื่อน

4. สถานภาพของบิดามารดา

4.1 อยู่ด้วยกัน

4.3 คนใดคนหนึ่งเสียชีวิต

4.2 บิดามารดาแยกกันอยู่

4.4 เสียชีวิตทั้งสองคน

5. ที่พักอาศัย

5.1 อยู่กับบิดา มารดา

5.4 อยู่เพื่อน

5.2 อยู่กับบิดา หรือ มารดา

5.5 อยู่คนเดียว

5.3 คนใดคนหนึ่งเสียชีวิต

ข้อ ที่	คำถาม	ระดับปัจจัย				
		บ่อย มาก	บ่อย	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่ เคย
2. ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว						
6	ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติ (ครอบครัว) มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ					
7	ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติ (ครอบครัว) ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
8	ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติหรือครอบครัว ได้จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์หรืออำนวยความสะดวก แก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
9	ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติ ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
10	ท่านพบเห็นบุคคลในเครือญาติหรือครอบครัว คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
3. ปัจจัยเกี่ยวกับเพื่อน						
11	ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ					
12	ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
13	ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน ได้จัดหาหรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์หรืออำนวยความสะดวก แก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
14	ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
15	ท่านพบเห็นเพื่อนของท่าน คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
4. ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา						
16	ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ					
17	ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					

ข้อ ที่	คำถาม	ระดับปัจจัย				
		บ่อย มาก	บ่อย	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่ เคย
18	ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา ได้จัดหาหรือให้เงิน หรือ ทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์ หรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
19	ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
20	ท่านพบเห็นบุคคลในสถานศึกษา คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่า ผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
5. ปัจจัยเกี่ยวกับชุมชน						
21	ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ					
22	ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
23	ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน ได้จัดหาหรือให้เงิน หรือ ทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์ หรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
24	ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใด จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
25	ท่านพบเห็นบุคคลในชุมชนของท่าน คบค้าสมาคมกับ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่าผู้นั้น เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
6. ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อสารสนเทศ						
26	ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เช่น รับประทาน ดม สูบ เสพ ค้า ฯลฯ					
27	ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
28	ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ ได้จัดหาหรือให้เงิน หรือ ทรัพย์สิน เช่น ยานพาหนะ สถานที่ หรือสิ่งใด ๆ เพื่อประโยชน์ หรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					
29	ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ ได้รับเงิน ทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใด จากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด					

ข้อ ที่	คำถาม	ระดับปัจจัย				
		บ่อย มาก	บ่อย	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่ เคย
30	ท่านพบเห็นบุคคลในสื่อสารสนเทศ คบค้าสมาคมกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยรู้หรือควรรู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด					

ตอนที่ 3 พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หมายเหตุ ยาเสพติด หมายถึง

ข้อ ที่	พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	ระดับพฤติกรรม				
		เป็น ประจำ	บ่อย ครั้ง	บาง ครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่ เคย
1	เคยเห็นเพื่อน เสพยาและหรือค้ายาเสพติด					
2	เคยทดลองเสพยาเสพติด					
3	เคยเป็นผู้ค้ายาเสพติด					
4	เคยให้การสนับสนุน ผู้เสพ หรือผู้ค้ายาเสพติด					
5	เคยจัดหาเส้นทาง หรือยานพาหนะ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ให้แก่ผู้เสพ หรือผู้ค้ายาเสพติด					
6	เคยรับทรัพย์สิน/เงินทอง/หรือสิ่งของอื่นๆ จากผู้เสพยาหรือค้ายาเสพติด					
7	เคยคบค้าสมาคมกับผู้เสพยาหรือค้ายาเสพติด					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ แนวทางการป้องกันพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

คำอธิบายจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 17 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับ
 ยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

Item (ข้อ)	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation (ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ)	Cronbach's Alpha if Item Deleted (ค่าความเชื่อมั่น)
ข้อ 1	32.52	54.051	0.519	0.952
ข้อ 2	32.62	55.840	0.385	0.953
ข้อ 3	32.64	56.588	0.390	0.956
ข้อ 4	32.62	55.469	0.541	0.950
ข้อ 5	32.57	55.678	0.595	0.951
ข้อ 6	32.41	53.652	0.429	0.954
ข้อ 7	32.62	56.599	0.432	0.955
ข้อ 8	32.63	55.812	0.505	0.956
ข้อ 9	32.63	56.625	0.524	0.957
ข้อ 10	32.62	55.634	0.532	0.958
ข้อ 11	32.24	50.194	0.556	0.959
ข้อ 12	32.50	53.438	0.576	0.950
ข้อ 13	32.57	54.918	0.585	0.952
ข้อ 14	32.60	55.240	0.691	0.954
ข้อ 15	32.55	54.172	0.600	0.953
ข้อ 16	32.41	52.639	0.616	0.951
ข้อ 17	32.61	55.263	0.626	0.958
ข้อ 18	32.62	54.892	0.647	0.955
ข้อ 19	32.62	55.645	0.676	0.956
ข้อ 20	32.62	55.219	0.631	0.957
ข้อ 21	32.29	50.025	0.651	0.958

Item (ข้อ)	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation (ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ)	Cronbach's Alpha if Item Deleted (ค่าความเชื่อมั่น)
ข้อ 22	32.50	52.058	0.687	0.950
ข้อ 23	32.52	52.659	0.757	0.951
ข้อ 24	32.56	54.346	0.746	0.954
ข้อ 25	32.52	53.320	0.737	0.956
ข้อ 26	32.55	53.986	0.706	0.957
ข้อ 27	32.62	55.881	0.726	0.958
ข้อ 28	32.63	55.906	0.716	0.959
ข้อ 29	32.60	55.463	0.795	0.950
ข้อ 30	32.61	55.315	0.786	0.952
รวม			0.385 – 0.795	0.95

ตารางที่ 18 ค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น ของพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

Item (ข้อ)	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation (ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ)	Cronbach's Alpha if Item Deleted (ค่าความเชื่อมั่น)
ข้อ 1	6.26	1.542	0.529	0.958
ข้อ 2	6.46	2.150	0.580	0.951
ข้อ 3	6.52	2.420	0.542	0.953
ข้อ 4	6.54	2.594	0.713	0.956
ข้อ 5	6.54	2.425	0.656	0.954
ข้อ 6	6.54	2.506	0.667	0.957
ข้อ 7	6.50	2.298	0.610	0.952
รวม			0.529 – 0.713	0.95

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับ
 ยาเสพติดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

แบบสอบถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 20	+1	+1	+1	1	1	ใช้ได้
ข้อ 20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

แบบสอบถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
รวม	30	30	30	90	1	ใช้ได้

ตารางที่ 20 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์

แบบสอบถาม	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ข้อ 1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ข้อ 7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
รวม	7	7	7	21	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ และแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ร.ร.ร.ศ. ๖๐๐๖๓/๒๕๕๘

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๕๐๐๑

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเรื่องข้อหากรณิน

เรียน นายสุรเชษฐ์ พลละเอ็น

ด้วย ร้อยตำรวจตรียศชาย ภูพานไร่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ๕๕๘๒๖๐๐๑๐๒๒๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษามอกระวางราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการซื้อสินค้าเกษตรของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัดนี้คณะวิทยากร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหาภาษา
 ตรวจสอบด้านการวิเคราะห์ประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยความขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดูภาพ สุวน)

คณบดีคณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๓๕๕๕

ที่ รศ.ร.ปศ. ๖๐๐๖๓/๒๕๕๘

คณะวิทยาศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ข.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๘๐๐๑

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘

เรื่อง (เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย)

เรียน นายปรเมษฐ์ ไผ่ฤทธิ์

ด้วย ร้อยตำรวจตรียอดชาย อุพานไร่ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ชั้นบัณฑิตมหาวิทาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาในชั้นปีที่ ๒ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเกี่ยวข้องกับสภาพตติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์" เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัดนี้ดิฉันอาศัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา
- ตรวจสอบด้านระเบียบวิธีและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การอ้างอิง
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปoomchai อุมาพัก)
คณะวิทยาศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร ๐-๕๓๐๖๒-๓๕๕

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ร้อยตำรวจโทยอดชาย ภูพานไร่
วันเกิด	18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2502
ที่อยู่ปัจจุบัน	362 หมู่ 3 ตำบลห้วยเม็ก อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ 46170
สถานที่ทำงาน	สถานีตำรวจภูธร อำเภอห้วยเม็ก ตำบลห้วยเม็ก อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ 46170
ตำแหน่ง	รองสารวัตรป้องกันปราบปราม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2554	ปริญญารัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.) สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2558	ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY